

Església

338 - MAIG 2005

d'Urgell

**Comencen
les activitats
d'estiu a
tot el bisbat**

**Ensurt al Santuari
de Meritxell**

**La Catedral de
Santa Maria
acull Montserrat
Caballé**

Església d'Urgell # 338

Edita: Bisbat d'Urgell
Sup. B.O.E.
Dipòsit Legal: L-41-1958

Redacció, administració i subscripcions:
Casa del Bisbat
Pati Palau 3-5
25700 La Seu d'Urgell
Tel. 973 350054 Fax 973 352230
publicacions@bisbaturgell.org

Directora: M.C. Orduña

Impressió:
Impremta Barnola, Guissona

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Índex

■ Editorial

- Activitats d'estiu

■ A la llum de l'Evangeli

- El do del Déu Amor

■ Actualitat pastoral

- Desgreuge i homenatge a la Mare de Déu de Meritxell
  - El Santuari de la Mare de Déu de Meritxell a Andorra, fa un agermanament amb el de la Mare de Déu de Sabart, a l'Ariège
  - Una Marededéu amb carisma
  - El pa de la tristesa i del dolor compartits
Mn. Ramon de Canillo
- La Fundació d'Esplais de Santa Maria de Núria
Mn. Albeiro Vázquez
  - Les Organitzacions Catòliques
- Els joves, motor de l'Església
Eloi Bergós i Farràs
- IX Trobada de la Vida Consagrada segueix la petja de sant Josep Manyanet, a Tremp
- Trobada Diocesana de la Pasqua del Malalt
Gna. Montserrat Font
- Càritas Diocesana dedica més de 214.000 euros a l'acció social, l'any 2003
- Intermón-Oxfam a Andorra fa deu anys

■ Cultura i pensament

- Montserrat Caballé fa un concert benèfic a la Catedral en benefici del Taller Claror de la Seu d'Urgell
  - El concurs internacional fa bullir la ciutat de la Seu d'Urgell
- Càtedra de pensament cristià: La tendresa
Dr. Francesc Torralba
- Mur i Meritxell, dues mostres d'aplec popular
- Aplecs!
Mn. Joan Escales
- El raconet de la mística: La divina tenebra
Mn. Enric Prat
- Es reediten els treballs d'història de Cebrià Baraut a Andorra
- Retorn de l'Acta de Consagració de Sant Romà de les Bons a la parròquia de Santa Eulàlia d'Encamp
- Des de la Pasqua us volia dir...
Josep Solsona
- L'Any de l'Eucaristia i la tradició dels "monuments" de la nostra Setmana Santa
Mn. Fermí Casal
- Vida Creixent: Estimo el meu grup?...
M. Carme Ribes
- Vida Creixent: Al nostre amic Joan
M. Carme Ribes

■ Dietari

Editorial

Activitats d'estiu

La revista que avui teniu a les mans ens prepara ja per les activitats d'estiu, explicant-nos la tasca de la Fundació d'Esplais de Santa Maria de Núria i el valor de la formació dels joves en els valors cristians.

L'actualitat del que ha passat al llarg del mes de maig també queda recollit. En aquest sentit, destaquem el balanç òptim de Càritas Diocesana i el treball de recull de l'obra de Cebrià Baraut fet a Andorra. Les dues informacions destaquen per mèrits propis, com també ho va fer la Catedral de Santa Maria, impel·lida per la veu magnífica de Montserrat Caballé, en un concert amb beneficis pel Taller Claror.

A la llum de l'Evangelí

El do del Déu Amor

Ens fa bé tornar a escoltar que “Déu ha estimat tant el món que li ha donat el seu Fill únic”. En la festa de la Santíssima Trinitat, volem que Déu sigui adorat i estimat i servit, ja que Déu és l'Amor. En Ell hi ha unes relacions que són d'Amor, i tot el que fa, activament, ho fa per Amor. Ho expressa bellament Sta. Caterina de Sena, patrona d'Europa: “Trinitat eterna, sou com un mar profund en el qual com més cerco més trobo, i com més trobo més us busco”. Cercar Déu ha de ser un moviment d'amor que ha de durar tota la vida. Cercar, estimar i testimoniar.

Déu estima i ens estima. Aquesta gran veritat és d'aquelles que ens trasformen, que ens fan millors. Perquè penetren l'enteniment, se'ns hi fan del tot evidents. I penetren la nostra acció, i la van perfeccionant cap a una acció tota d'amor, lliure d'egoïsmes. I com més pur és l'amor, sense egoïsmes ni interessos, més gran es fa, i més perfecte.

Sant Joan de la Creu ha pogut escriure: “Posa amor on no hi hagi amor, i en trauràs amor”. I això és cert, perquè és el que Déu fa sempre. Ell “ha enviat el seu Fill al món per salvar-lo” gràcies a la vida i a l'amor fins a la mort en creu de Jesucrist. Avui el contemplem com l'únic que ens revela l'autèntic amor.

Se'n parla molt de l'amor, però potser n'hem perdut l'originalitat. I és tan important aprendre a estimar, aprendre a saber què és l'amor autèntic, el que prové de Déu, el que l'Esperit Sant recrea constantment en nosaltres...

Amor és l'estimació que Déu ens té i que fa feliç.

Amor és donar la vida per aquells que estimem.

Amor és gratuïtat i senzillesa.

Amor és buidar-se d'un mateix, per esperar-ho tot de Déu.

Amor és acudir amb diligència al servei de l'altre que ens necessita.

Amor és sofrir amb el sofriment de l'altre.

Amor és perdre per recobrar-ho al cent per u.

Amor és viure sense passar comptes del que un va fent i donant.

Amor és perdó de l'enemic.

Amor és compromís d'acció per la justícia i opció pels pobres.

Amor és el que fa que ens assemblem a Déu.

Amor –i només l'amor– és l'eternitat ja dintre nostre!

En l'any de l'Eucaristia, visquem-la com el sagrament de l'Amor, la presència real i viva de Crist Ressuscitat que ens regala l'Amor de Déu fet aliment nostre. Què més ens podria haver donat Déu, que Ell mateix?. Per l'Eucaristia participem del foc d'amor que crema en el Cor de Jesús, i que ens perdona i refà, perquè puguem estimar amb l'Amor mateix amb què som estimats.

+ *Joan Enric*
bisbe d'Urgell

Desgreuge i homenatge a la Mare de Déu de Meritxell

Després de la desaparició de la talla el Santuari es va omplir de gom a gom i els fidels van testimoniar la devoció a la Verge

■ Redacció

Més d'un centenar de fidels van assistir a la celebració eucarística presidida pel bisbe Joan Enric Vives al temple de Meritxell, i van participar en l'homenatge a la Mare de Déu després que el recinte i la imatge haguessin estat violentats el divendres anterior. El Copríncep va demanar respecte pels símbols del Principat.

Un acte de desgreuge a la patrona de les Valls. Aquest va ser el significat que el copríncep episcopal i bisbe d'Urgell, Joan Enric Vives, va donar a l'eucaristia que va presidir el migdia de diumenge dia 15 de maig al Santuari de Nostra Senyora de Meritxell, a Canillo. Va ser després del robatori de la imatge de la Mare de Déu, descobert a primera hora del matí del divendres dia 13.

La nit abans, s'havia celebrat la vetlla per la Verge de Fàtima, amb una nodrida presència de fidels al Santuari. Quan a primera hora del matí van iniciar les tasques de neteja es va descobrir que havien arrencat la talla i que els esclops de la patrona havien quedat enganxats a la peanya. Es va donar la veu d'alarma. Mn. Ramon Rossell era de viatge i l'arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries, juntament amb els representants de Patrimoni Nacional, van restablir –dins del possible– la normalitat en el Santuari, dispo-

Declaracions de Mons. Vives a la premsa sobre el robatori a Meritxell.

sant una altra còpia de la Mare de Déu a l'espai que ocupa habitualment.

La sorpresa i l'esglai inicial van

deixar pas a les cabòries sobre els possibles autors de la sostracció i la resposta popular a la crida de desgreuge a la Mare de Déu.

Sorpresa i indignació

Durant l'homilia, Mons. Joan Enric Vives va dir que el robatori de la talla és molt més que un acte contra la imatge. El Copríncep episcopal va destacar que del robatori “la nació està encongada perquè ens l’han fet malbé” i va insistir que “ens sentim afectats perquè qui toca la Mare de Déu de Meritxell toca Andorra”. En la mateixa línia, va reclamar respecte per tots els símbols que formen part de la identitat del Principat, entre els quals va reivindicar “el nostre amor a Santa Maria i el nostre anhel de poder viure i expressar la nostra sobirania nacional sense traves ni atacs de ningú”. Joan Enric Vives va afirmar que ha volgut “venir al santuari amb celebritat per fer costat en el moment de tristesa que estem vivint”. I va

afegir que aquest és un sentiment compartit amb les autoritats i els ciutadans. Va situar la Mare de Déu de Meritxell, com un signe d’identitat del poble andorrà, “que ens uneix sense diferències, fins i tot, més enllà de les creences religioses”. El bisbe d’Urgell va remarcar que la profanació del temple de la patrona de les Valls “és un greu atemptat contra els sentiments religiosos més profunds de tots els andorrans i alhora vulnera els valors de llibertat religiosa i de culte que els catòlics donem a la Mare de Crist”.

Des de 1976

Mossèn Ramon de Canillo va recordar, en clau religiosa, que el robatori de la talla de Sergi Mas que des de 1976 presidia el santuari es va produir durant la Pentecosta, i va

assegurar que els andorrans com a catòlics “ens sentim encoratjats en un pols per construir un món de pau i per fer front a les contrarietats”. L’homenatge a la Verge va incloure la cerimònia de l’encens a la talla i una desfilada davant la imatge. Al final, obra d’una persona malalta

Malgrat els esforços de la policia, semblava que el misteri del robatori de la Mare de Déu no es podia resoldre. Es van descobrir altres petits robatoris i actes contra la Verge: el robatori de la Mare de Deu de l’oratori que hi ha al camí de Meritxell, el trencament del mosaic de la Mare de Deu de l’Ecologia, a Encamp, l’intent frustrat de cremar l’església de Santa Coloma. Finalment, i cap a finals de mes, una pista i una cloenda pel cas. L’alerta dels veïns d’Escaldes-Engordany sobre les flames que cremaven al Coll de Jou, prop de la

El Santuari de la Mare de Déu de Meritxell a Andorra, fa un agermanament amb el de la Mare de Déu de Sabart, a l’Ariège

Poc abans del robatori, el Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, va viure un acte d’agermanament solemne amb el de la Mare de Déu de Sabart, la Patrona de la regió

de l’Ariège. Va ser l’1 de maig, tot coincidint amb l’aplec de primavera de Meritxell. Uns moments de gran simbolisme que van ser un dels darrers viscuts en públic –amb la

processó de Fàtima- de la talla desapareguda.

Uns dos cents pelegrins van assistir a la celebració, molt emotiva, a la que també van assistir les autoritats del Comú de Canillo i de la Mairie de Tarascó. L’eucaristia va ser concelebrada per tots els sacerdots de les Valls d’Andorra i el rector de Tarascó. Una ofrena floral i un intercanvi de regals entre tots dos pobles va posar el fermall a la jornada.

Amés a més, Meritxell també va ser l’amfitrió el passat cap de setmana d’un concert de piano a càrrec de Nami Kani. La celebració de la diada europea dels museus que l’Àrea de Museus i Monuments i la Unitat de Promoció Cultural del ministeri de Cultura va organitzar, també va propiciar dues visites guiades als dos santuaris (el vell i el nou) i la projecció d’un audiovisual sobre l’antiga església.

L’agermanament es va fer amb solemnitat.

Una Marededéu amb carisma

La imatge sostreta era la tercera talla de l'escultor andorrà Sergi Mas, realitzada a partir del motlle de l'original romànic, als anys 70. Abans que el foc destruís l'antic Santuari de Meritxell, Sergi Mas havia rebut l'encàrrec del Consell General de fer una reproducció de la talla original per al bisbe Iglesias Navarri, i una segona imatge per a la capella de la clínica Nostra Senyora de Meritxell. D'aquells dos treballs, l'escultor va conservar els motlles i les mostres de color. Això li va permetre fer una tercera reproducció per al nou temple quan l'antic es va cremar.

La talla original de la Verge de Me-

ritxell és més o menys de la mateixa època que la d'una altra Marededéu especial pels andorrans: la Verge de Canòlic (entre els segles XII i XIII). Però mentre la imatge de la patrona laurediana està buidada en un tronc de perer, la de la Verge de Meritxell era d'una factura molt més complexa. El pedestal era una peça massissa, en la qual estaven esculpits els peus de la marededéu i la base de les potes de la trona, construïda a part, com una peça independent, seguint la línia dels mobles senyorials de l'època. Les figures de la Verge i del nen Jesús són dues peces treballades de manera independent, i encara

les mans estan tallades en trossos de fusta separats i afegits més tard. Totes les parts estaven unides "amb tatxes de ferrer i estaven fixades al pedestal amb claus blegats".

El treball de Sergi Mas per al nou santuari va seguir fil per randa la manera com estava fet l'original, però a l'hora d'aplicar la capa de policromia per enllestir el conjunt, el Consell General va decidir no imitar l'acabat d'una talla romànica, sinó adequar l'aspecte a l'estètica d'aleshores. La reproducció es va beneir el 8 de setembre de 1976 en la inauguració del santuari nou, dissenyat per l'arquitecte barceloní Bofill.

urbanització de can Diumenge, van acabar portant la policia andorrana fins a l'autor del robatori de la Mare de Déu de Meritxell. L'home que es va acabar detenint és Eduard A. P. Està afectat per una greu malaltia que ha acabat comportant un important trastorn mental segons fonts mèdiques i estaria passant per un mal moment emocional i familiar, després d'haver-se separat de l'esposa. En els interrogatoris posteriors a la seva detenció va admetre haver estat l'autor de tots els actes succeïts darrerament prop de imatges de la Mare de Déu o de les esglésies.

Conclusió

"No hi ha cap intencionalitat antireligiosa, ni res contra l'Església, ni cap component sacríleg". Així ho va concloure el director de la policia andorrana, Lluís Betriu, després d'interrogar aquest home, que els seus agents van trobar al costat de les flames d'un foc que ell mateix havia encès al costat d'un camí, entre pneumàtics vells i ferros. L'home, resident a Escaldes-Engordany, de 37 anys, tenia una vida aparentment normal.

La veneració a la Mare de Déu és molt alta.

Era part integrant d'una formació política per la qual s'havia presentat en les llistes nacionals en les darreres eleccions. Malgrat tot, estava malalt i passava per un moment emocional i familiarment difícil. Lluís Betriu va explicar després de la detenció als mitjans que "la imatge de la Verge li recordava una persona que en la joventut, o encara ara, li agradava i se l'emportava a casa; fins i tot es pot parlar d'amor". I va afegir que "en d'altres casos les imatges o capelles li recordaven coses negatives i alguna cosa que li havia fet passar males estones". Betriu considera que l'home "és sense dubte" el responsable de tot perquè li han trobat

els estris que va utilitzar en els robatoris i totes les marques que han quedat a cada lloc encaixen perfectament amb cadascuna de les eines intervingudes. A més, i com a reconeixement dels fets, el detingut va deixar marcades a la porta d'entrada de Sant Romà dels Vilars les lletres EAP que corresponen a les seves inicials. Per al cap de la policia, del seu comportament se'n desprèn que "és evident que psicològicament és una persona que està malalta".

En aquest sentit, la família d'Eduard A.P. va explicar a alguns mitjans que l'home s'havia sumit en una greu malaltia mental, que l'ha dut a l'internament algun cop, d'ençà que se li va detectar una greu dolença. Les mateixes fonts van afirmar que l'actuació de l'home només s'entén per la malaltia, perquè era catòlic practicant.

La incògnita del parador de la talla del santuari de Meritxell, una còpia de la imatge romànica original, feta per l'escultor andorrà Sergi Mas, va quedar resolta quan es va fer anàlisi de les cendres del foc a terra de la casa del detingut. Com ell mateix repetia, l'havia acabat cremant.

El pa de la tristesa i del dolor compartits

■ Mossèn Ramon de Canillo

A la taula del Santuari Nacional de Nostra Senyora de Meritxell –no podia ser d'altra manera, ni a cap altre lloc– llescàrem, diumenge, dia 15 de maig, el pa de la tristesa i del dolor. El bisbe, Joan Enric, com a bon pastor d'Urgell, en féu pa de l'eucaristia de Pasqua Granada per compartir-lo amb els cent cinquanta pelegrins de la Mare de Déu. El Bisbe Copríncep em convidà a dir les paraules d'acolliment als fidels provenint de les parròquies de l'Església de les Valls, presidits pel Síndic general, ministres, consellers general, cònsol i membres de Comú de la Parròquia de Canillo. Va parlar el cor: *Ens reuneix en una solemne Assemblea, aquí a la Casa de la Mare de Déu de Meritxell, la tristesa i el dolor. Ens sentim corferits pel greu pecat que ha ofès a qui tants estimen, la Mare de Jesús, Llum del món, com ens ho recorda el dolç món de Meritxell. Ens sentim tristos. Un greuge a un fill és una espasa de dolor per a la mare. I un mal a la mare, ho és per als fills. El robatori de mala manera ha ofès la memòria dels nostres avantpassats a qui homenatgem les pedres de l'absis que guardem gelosament del segle dels Pariatges; des de l'alta edat mitjana el poble d'Andorra ha caminat a la Llum de Meritxell. La primera imatge desapareguda i la petita esglésiola n'eren penyora. L'acte vandàlic ha vexat la memòria del nostre Consell General que l'any 1873, per una-*

Síndic, ministres, cònsol i consellers general presidiren l'acte de reparació.

nimitat i fent seva la voluntat del poble, proclamà la Mare de Déu de Meritxell, Patrona del Principat d'Andorra. El robatori de la imatge de Sergi Mas, venerada des de l'any 1973, hagut durant la nit del dia 12 al 13 de maig, ha lesionat l'honor de tot el Poble d'Andorra que coronà la seva Patrona el 8 de setembre de 1921 de mans del Cardenal Vidal i Barraquer. "Virtus Unita Fortior" d'una manera especial a la falda de la Mare de Déu. Tots sentim tristesa i dolor. Compartim aquesta tristesa i dolor de la Mare de Déu. Tots sentim tristesa i dolor. Compartim aquesta tristesa i dolor en la pregària de Pentecosta. Com els apòstols allà al Cenacle de Jerusalem obrim de bat a bat el nostre cor. I ens fem forts amb les

paraules que l'Àngel Gabriel digué a Maria: "No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit el seu favor. L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà".

Nosaltres ens arrecerem a la falda de la Mare de Jesús de la mateixa manera que ho feren els apòstols en el diumenge de la primera Pentecosta: "Tots unànimement assistien sens falta a les hores de pregària amb les dones, amb Maria, la Mare de Jesús.

D'aquesta eucaristia de desgreuge a la Verge de Meritxell, en sortirem vivificats i encoratjats per continuar "amb l'impuls de l'amor bastir un món nou on regni la pau, l'amor i el bé" com resa la cançó, i per fer front a les contrarietats que ens vénen i ens puguin sobrevenir.

El nostre Pastor, Joan Enric Vives, ressaltà a l'homilia la solemnitat i l'emotivitat del pelegrinatge: "El bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra ha pujat avui a Meritxell, recollint i interpretant els sentiments de tots els andorrans, i especialment dels catòlics i de tots els defensors de la llibertat religiosa, per retre un amorós homenatge a Maria, la Mare de Jesucrist i Mare de l'Església, venerada amb tant d'amor a Meritxell des de fa molts segles. A Ella li oferim una vegada més el nostre amor de fills, li expressem els nostres anhels i necessitats perquè intercedeixi per tot el poble andorrà, per tots nosaltres, les nostres famílies i la nostra joventut... Aquesta destrossa de la imatge –ha continuat predicant el nostre Pastor amb un to tallat per l'emoció– és un greu atemptat contra els sentiments religiosos més profunds de tots els andorrans, i alhora vulnera els valors de llibertat religiosa i de culte que els catòlics donem a la Mare de Crist, que sempre ha protegit la nostra estimada nació andorrana. Meritxell és un signe d'identitat del nostre poble, que ens uneix a tots sense

Nombrosos pelegrins participaren a l'eucaristia celebrada pel senyor Bisbe.

diferències, i així ha de continuar essent en el futur".

Han estat nombroses les mostres de solidaritat rebudes no sols dels ciutadans d'Andorra sinó també dels sacerdots de l'Associació de Santuaris de Catalunya i Balears, d'amics d'Andorra de banda i banda de frontera. L'Agenda de pregàries del Santuari ha recollit el dolor i la tristesa dels enamorats de la Verge de Meritxell. En transcripció sols un testimoni. "Que la Mare de Déu de Meritxell robada sigui

retrobada al cor de cada família d'Andorra" (Oscar).

Amb ulls humits he pregat a la meva Confident. Lluïa els vestits amb els quals l'artista canillenc Jaume Rossa l'ha ornada. De nou al cau d'AINA, Ella que el presideix amb una talla donada per la família Armengol com a record de l'estimació de la seva mare als infants, em retorna la pau de cor gràcies al fax de mossèn Manel Pal, poeta urgellità:

RETROBAMENT

*De tu recordo...
La mirada,
De tu enyoro...
La mirada,
De tu espero...
La mirada,
Maria de Meritxell
Oh estimada.*

*Només uns ulls
I en els ulls tota l'ànima.
Trobar-nos i mirar-nos
Quin cel Déu ens prepara!
...En fosca vetlla
ara i tan llarga...
ardent em crema
l'esperança.*

La coral "Mos Cantars" de Tarragona ofereix unes melodies marianes a la Mare de Déu.

La Fundació d'Esplais de Santa Maria de Núria

Les activitats d'estiu de les organitzacions catòliques

■ Mn. Albeiro Vázquez. La Seu d'Urgell

La FEMN (Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria) és la federació de centres d'esplai i cases de colònies del bisbat d'Urgell. Actualment a la Fundació hi ha 13 centres d'esplai i 8 cases de colònies repartides arreu del bisbat. En conjunt comptem amb uns 300 monitors i les nostres activitats apleguen al voltant de 1.500 infants, joves i adolescents.

A la Fundació, de recent creació, volem oferir un acompanyament a tots els grups, esplais, colònies,... de la nostra geografia diocesana que necessiten ajuda i seguiment, a nivell de formació dels monitors (des de les Escoles de l'Esplai); a nivell d'informació de les activitats que es duen a terme, relacionades amb el món del lleure, de recursos en tots els camps: materials, cases de colònies, ajudes econòmiques, recursos humans...

Un espai que permeti esperar, **desvetllar i fer créixer en la fe cristiana** a tots els components d'aquesta gran família: nens/es, monitors/es, intendants/es i cuiners/es, pares i mares, comunitat creient i comunitat civil, es a dir tota la nostra societat.

- Un objectiu que en línia amb el missatge de la **Bona Nova de Jesús**, vol educar a la persona (nen, nena, adolescent, jove) a créixer des de la llibertat i la dignitat i així poder aconseguir transformar en clau evangèlica i humana la nostra societat de consum i egoista. Com s'apunta a la Proposta educativa de la CCCCE.

- Aconseguir una **persona** lliure i amb identitat, crítica i reflexiva, activa i compromesa, acollidora i

contemplativa, que estima la natura i l'entorn, que defensa la pau.

- Aconseguir una **societat** justa i lliure, integradora i participativa, respectuosa i solidària, amb una nova perspectiva moral i ètica, oberta a la resta del món.

Volem treballar

L'opció per **una educació integral** de tots els que utilitzen i formen part

dels nostres centres. Una opció que vol aportar als nens i adolescents de l'Esplai i les colònies uns valors i unes actituds que van més enllà dels valors consumistes i egoistes de la nostra societat.

- Cada nen i nena són únics i originals, el seguiment i l'acompanyament per part dels caps té en compte aquesta **atenció a la diversitat**.

- Oferir-los un **espai lúdic i a la**

Experiència de classes socials a l'edat mitjana. Colònies Aran-Thal. Estiu 2004, Girona.

vegada constructiu per a la seva personalitat, per fer-los ciutadans en una societat millor, en aquest cas ciutadans per construir un país molt més solidari, obert als altres, però també fidel a les seves arrels i a la seva cultura.

- Els **jocs, els tallers, les excursions, la música**, com elements claus a l'hora de la programació de les activitats que hem desenvolupat al llarg de l'any.

- Recuperar i valorar la vida en **contacte amb la natura**, la vida a l'aire lliure ha de ser uns dels pilars bàsics que motivaran les nostres activitats. La natura com una herència que hem de cuidar i que caldrà respectar i estimar, d'aquí una educació ecològica i respectuosa amb el medi. Els nens i nenes haurien de conèixer i valorar el seu entorn més immediat.

- La importància de les persones, ha de ser una gran **valoració pel nucli de la família**. Es vetlla per les activitats relacionades amb els pares (els adults) i d'una manera especial amb la gent més gran (els padrins dels nostres pobles), una bona relació entre generacions permet que un poble no perdi les seves arrels i tingui clar els

seus horitzons, aquesta relació s'ha de basar en el respecte i l'estima.

- Optar per **la nostra terra, pel nostre país**. Educar als nens i nenes perquè siguin capaços d'estimar el seu poble, el seu bisbat, i també la seva terra. Una terra que sempre ha de ser acollidora amb la gent de pas, dels immigrants, una terra tolerant i plural en vers altres cultures i formes de pensar. Els que formem el S.C.V. ens sentim com a nostres els problemes i les necessitats de la nostra societat, col·laborant amb les altres entitats i associacions que també treballa.

- Des de la llibertat de consciència i de creença, però sense por ni embuts, oferir la **proposta d'una formació humana i cristiana**, respectant sempre els criteris dels pares i la innata espiritualitat dels nens/es. Una proposta que vol donar-los uns valors que els permetin enfrontar-se davant un entorn mogut per interessos egoistes.

- Volem donar **als adolescents i joves** des dels nostres grups una possibilitat de passar-ho bé, més enllà de la rutina dels seus caps de setmana.

Adonar-nos que per passar-ho bé no ens cal l'alcohol, les drogues i la música a "tot gas"; que hi ha altres opcions molt vàlides.

Treballem des de molts indrets

L'organització treballa de manera coordinada des de diferents àmbits per oferir un suport integral:

- **El centre d'Esplai**, que amb un caràcter periòdic, diari o de caps de setmana, es dedica a activitats de lleure.

- **Les colònies de vacances**, unes estades en cases de colònies que afavoreixen l'experiència de vida en grup, el contacte amb la natura i les activitats creatives i de formació.

- **Els campaments**, estades en tendes de campanya, fet que afavoreix un contacte més directe amb la natura.

- **Les rutes**, com activitat itinerant, a peu o amb l'ajut d'un altre transport.

- **Els camps de treball** com espai de creixement personal i ajuda solidària.

- **Els intercanvis**, com activitats de coneixement i d'obertura d'altres cultures.

Les Organitzacions Catòliques

Els cristians des del seu inici s'han trobat, han intentat descobrir junts, camins associatius per viure millor l'evangeli dins la societat.

Avui hi ha moltes organitzacions catòliques d'infants, joves, adults i grans que mitjançant una manera de fer i de ser intenten donar a la societat respostes des de la perspectiva de Jesús.

Des de la revista Església d'Urgell us volem oferir un reguitzell de pàgines webs on podeu descobrir la vida actual d'aquestes organitzacions tant a Catalunya i a Espanya com a l'estranger.

Al nostre bisbat podem trobar la Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria, que aplega tots els centres d'esplai i cases que hi ha al bisbat, al mateix temps que dona formació a monitors mitjançant cursos de monitors i directors, monogràfics, i trobades de nens i joves. Podeu conèixer més sobre aquesta fundació a www.femn.org; a nivell català es troben coordinats mitjançant la Coordinació catalana de Colònies, Casals i clubs d'Esplai www.cordinaciocatalana.org, i a nivell mundial sota la federació Internacional de Moviments Catòlics d'Acció Parroquial www.fimcap.org

Intercanvi monitors. Colònies Aran-Thal. Girona, 2004.

Nom de l'Organització	Internacional	Espanya i/o Catalunya	Al bisbat d'Urgell
Esplais	www.fimcap.org	www.cordinaciocatalana.org www.didania.org	www.femn.org
Escoltes	www.cicg-iccg.org	www.escoltesiguies.org	http://llsu.escoltesiguies.org
Caritas	www.aic-international.org	www.caritas.es www.federacio.net/ca	www.catalunya.net/cdurgell
Vida Creixent	m.cantenot@tiscali.fr	www.bisbaturgell.org	www.esglesiacatolica.ad/agenda_cat

Amés d'aquestes organitzacions que són presents al nostre bisbat, hi ha una gran varietat d'altres, les quals us indiquem tot seguit... si voleu més informació sobre una en particular podeu visitar la web o trucar al bisbat d'Urgell 973 350054.

Nom de l'Organització	Internacional	Espanya i o Catalunya
Conferència d'Organitzacions Internacionals Catòliques	www.oic-ico.org	
Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC)	www.mijarc.org	http://www.pangea.org/spie/mrc/MJRC.html
Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians (MUEC)	http://imcs-miec.org	www.muec.net

Comunitats Neocatecumenals	www.camminoneocatecumenale.it	http://club.telepolis.com/miselania/elcamino.htm
Comitè catòlic d'infermers i metges	http://www.nacn-usa.org/CICIAMS.htm	
Comissió Catòlica de Migracions	www.icmc.net	Asociación Comisión Católica Española de Migración (ACCEM)
Unió d'Organitzacions Femenines Catòliques	www.umofc.org	ANF - Adoración Nocturna Femenina ACMS - Asociación Católica de Mujeres Separadas ACGAE - Mujeres Acción Católica General Adultos de España Mujeres de Acción Católica de Valencia Coordinadora de Organizaciones Femeninas Católicas de Valencia www.viudashispania.org Associació de vídues d'Espanya www.viudashispania.org/
PaxRomana	www.paxromana.org	Federación: José Miguel Barandiaran Kristau Alkartea (JMBKA) Federació: Centre d'Estudis Francesc Eiximenis
Joventut obrera Cristiana	www.cijoc.org	http://www.joc-e.org
Comunitats de vida Cristiana	www.clceurope.org	http://www.cvx-e.org
Acció Catòlica	www.fiacifca.org	
Renovació Carismàtica		www.rcc-es.com
Federación Internacional de Hombres Católicos	Mr PREZIOSI Ernesto Secrétaire général	TEL: 39 06 69 88 73 82 FAX: 39 06 69 88 73 82 Email: ernesto.preziosi@unicatt.it
Moviments de Adults Rurals Catòlics	www.fimarc.org	
Iuvenes	www.iuvenes.org/	Iuvenes és un moviment evangelitzador de joves de la diòcesi de València. Format per grups de joves que desenvolupen la seva activitat a la parròquia, amb l'objectiu del creixement en la fe per tal de crear comunitats cristianes.
JUVENTUD OBRERA CRISTIANA	www.jociycw.net	www.joc.es
MIDADE <i>Mouvement international de l'Apostolat des Enfants</i>	www.madep-ace.ch	MOVIMIENTO JUNIOR
Oficina Internacional de la Enseñanza Católica	www3.planalfa.es/oeic/	
L'associació catòlica mundial per la comunicació	www.signis.net	
Unió de la Premsa Catòlica	www.ucip.ch	www.bisbaturgell.org

Els joves, motor de l'Església

■ Eloi Bergós i Farràs.

Secretari General de la Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria

Sembla ser, segons ens diuen els mitjans de comunicació, que es fa palesa una crisi del món de la fe. Ens ho recorden cada dia els programes de la televisió, els diaris... i molta gent s'enorgulleix de manifestar-ho públicament. Tampoc podem enganyar-nos: és cert que som més individualistes, que mostrem poc interès per les entitats associatives; en canvi veiem molta tele i cada vegada ens costa més saber compartir i, a tot això, hi ha pocs joves a les esglésies.

Darrerament, però, certes actuacions del col·lectiu de la gent jove, han cridat l'atenció als mitjans de comunicació. Era impressionant en el dies de dol per la mort del Papa veure els milers de persones que omplien la plaça de sant Pere, majoritàriament joves, així com les manifestacions que pel mateix motiu van convocar-se per pregar i cantar en moltes esglésies del nostre país, en aquesta mateix sentit també podem destacar la trobada de monitors que es va celebrar a Tona el passat cap de setmana del 9 i 10 d'abril.

Una activitat organitzada des de CCCCE (la Coordinació Catalana de Colònies i Clubs d'Esplai), aquesta és l'entitat que agrupa totes les fundacions d'esplais de tots els bisbats amb seu a Catalunya. Tres són les paraules claus que ens poden ajudar a entendre aquest organisme i la seva tasca dins de l'Església i la societat civil: El món del lleure, la Fe i el país Catalunya. Una barreja de sentiments importants, i a la vegada colpidors, que van ser palpables i presents en totes les activitats que es van realitzar durant aquest cap de setmana en la trobada de Tona, en la mateixa hi van participar representants de tots els centres d'esplai del nostre bisbat urgellità.

La trobada va començar amb una rebuda a tots els grups participants, i tot seguit el muntatge del campament. A la tarda, es van organitzar tallers i diferents conferències. Arribada la nit, es va fer la típica vetllada, seguida per un divertit concert del grup "Kumbas del Mambo" que ens va portar fins ben de matinada a participar de la gresca.

El diumenge a dos quarts de nou del matí, el campament obria els ulls. I un bon esmorzar per començar bé el dia, on no va faltar la típica xocolatada. Tot seguit una gimcana pel bonic i acollidor poble de Tona.

A les 12 del migdia va tenir lloc l'acte central del dia. Tot estava a punt per la celebració de l'Eucaristia. Va ser

presidida pel bisbe de Girona Mons. Carles Soler, concelebrada per nou mossens amb tasques de consiliaris de CCCCE. La celebració va tenir molts moments emotius, el mateix fet que mil joves omplissin un pavelló per compartir la taula de l'Eucaristia, i en els temps que corren, ja és una imatge que posa la pell de gallina, però també el record pel Sant Pare, el Pare Nostre cantat i ressonant en el recinte, o el moment de compartir totes i tots la pau.

Acabada la missa, un bon dinar per a tothom amb un seguit de parlaments per part de les diferents personalitats. En acabar, i amb aquell bon regust de boca, vam tornar als nostres llocs d'origen, tot esperants amb

ganes una propera trobada de tots aquells que ajudem a tirar endavant i acompanyar els esplais parroquials i confessionals de Catalunya.

Hem d'agrair la presència de les autoritats que van voler acompanyar-nos a la nostra festa: destaquem la Sra. Marta Rosas, Secretària General de Joventut; el President del Consell Comarcal d'Osona; l'Alcalde de Tona; el Sr. Ramon Espadaler, diputat per CiU al parlament de Catalunya, així com altres personalitats del poble de Tona i del món del lleure. En els seus respectius parlaments tots ens van encoratjar a seguir endavant i ens van recordar les moltes vegades que, els monitors i els esplais, érem el motor dels nostres pobles i del nostre país.

Des d'aquí volem agrair, de tot cor, l'acolliment del poble de Tona, així com a tots els organitzadors que van fer possible la trobada de Tona - 2005.

És en tots aquests moments, que hem assenyalat, quan ens donem compte que la crisi de fe només hi és per a tots aquells que realment en tenen ganes que hi sigui; nosaltres, els joves creients, serem més callats, no farem tant soroll, però demostrarem, amb aquesta mena de trobades que l'Església no està en crisi, sinó que està més viva que mai. **FCI**

IX Trobada de la Vida Consagrada segueix la petja de sant Josep Manyanet, a Tremp

■ Redacció

El dissabte dia 2 d'abril, a la ciutat de Tremp va tenir lloc la IX^a Trobada Interdiocesana de les Delegacions per a la Vida Consagrada de les Diòcesis germanes d'Urgell i Solsona. Ja fa uns quants anys que se celebra alternant un any a Urgell i un any a Solsona. Enguany n'era responsable Urgell i es va triar la vila de Tremp, lloc natal de Sant Josep Manyanet i Vives, canonitzat pel Papa Joan Pau II a Roma el mes de maig de 2004.

Presidits pels dos Delegats diocesans per a la Vida Consagrada, Mn. Jaume Vila, d'Urgell, i el P. José Sesma, mercedari de Solsona, quasi un centenar de religiosos i persones consagrades es van aplegar per visitar els llocs més significatius de Sant Josep Manyanet a Tremp, i al migdia presidits pel bisbe Joan-Enric Vives celebrar una Eucaristia solemne i joiosa de l'Octava de Pasqua, seguida del dinar, els cants de germanor i, a la tarda, la pregària de Vespres a l'església parroquial de Sta. Maria de Valldeflors de Tremp. Una jornada joiosa d'intercanvi i de comunió interdiocesana que va permetre acollir l'exemple de vida religiosa de St. Josep Manyanet, prevere diocesà d'Urgell i secretari del bisbe Josep Caixal, que encisat per la vida oculta de la Sda. Família a Natzaret

Visita a Tremp.

es donà en bé de les famílies, i esdevingué fundador de dues congregacions religioses i inspirador del temple de la Sda. Família de Barcelona.

Mn. Jaume Vila., d'Urgell.

El P. José Sesma, de Solsona.

Trobada Diocesana de la Pasqua del Malalt

■ Gna. Montserrat Font.

Delegada de Pastoral de la Salut

El dia 7 de Maig, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, vàrem celebrar amb gran joia i participació la Pasqua del Malalt.

La Jornada fou organitzada per la Pastoral de la Salut i l'Hospitalitat de Lourdes. Hi van participar malalts, familiars, professionals de la salut i voluntaris.

A les 10,30, hora d'arribada, ens hi aplegàrem gent vinguda de gairebé tots els punts del Bisbat. Els balaguerins ens varen acollir fraternalment i ens obsequiaren amb coca i moscatell. Des del primer moment vàrem estar acompanyats pel nostre Bisbe Joan Enric Vives. A les 11, després de les presentacions i salutacions pertinents, la Dra. Montserrat Esquerda, metgessa de Lleida, va impartir una conferència que va desenvolupar el tema "Els professionals sanitaris avui". La seva paraula anava acompanyada d'imatges audiovisuals (Power point).

Primerament va situar el Professional en la cultura d'avui. Una cultura basada en la societat del benestar i en la recerca permanent de la salut. Va assenyalar que avui tenim molts mitjans per resoldre els grans problemes que ens poden assetjar, però, alhora, també patim de moltes necessitats creades. A més, hem de tenir present en la nostra tasca que predomina en la vida quotidiana fins a graus molt importants, la tecnificació, amb la conseqüent pèrdua de les relacions interpersonals.

La doctora Esquerda va llençar a l'auditori la pregunta, "Què espera la societat en general dels professionals de la salut?". En la resposta va apuntar

Celebració al Sant Crist de Balaguer.

que espera que les persones siguin ateses d'una manera global i en tots els aspectes de la seva persona, és a dir tant en el camp biològic, com psicològic, espiritual i social. Amb eficàcia, responsabilitat i generositat. Que participin en la vida de l'Església. Donant testimoni explícitament.

També va donar molta importància en la seva exposició al fet de valorar el sentit darrer de la salut. En aquest sentit va parlar de la salut com a curació i com a sanació; de la força dels sacraments de la fe; i de la recerca del sentit darrer de la vida.

Després d'una estona de descans, es va fer la celebració de l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada amb altres 10 sacerdots de diferents parròquies. L'església va quedar plena

de gom a gom. En les lectures, les pregàries i en l'ofertori es van fer presents: malalts, familiars, voluntaris i professionals. Participant i pregant per ells. Es va acabar la celebració cantant l'Ave Maria de Lourdes. Tot seguit, el dinar de germanor. El restaurant quedava petit per acollir-nos a tots: érem unes 200 persones. Malgrat tot, ningú es va quedar sense taula o cadira, ni tampoc sense participar de quelcom que els companys de taula volien compartir.

A les 16 hores, de nou al Santuari, per a l'acte marià que Mn. Pau Vidal ens havia preparat. I tot seguit, l'hora dels adéus i el comiat.

Va ser un dia per carregar piles, tots els participants. En el cas dels malalts, per viure el moment que els toca, amb esperança, pau i sentint-se estimats per tots els qui els rodegen.

Pels familiars, trobant informació i comprensió en la seva tasca prop del malalt o avi.

I pels professionals de la salut i pels voluntaris, reafirmant les seves actituds positives, per atendre a tota persona en la seva globalitat, essent un bon samarità com ens ensenya Jesús.

Va ésser un dia ple i ric dels dons de Déu i de la fraternitat, en guardem un bon record.

Càritas Diocesana dedica més de 214.000 euros a l'acció social, l'any 2003

■ Redacció

Càritas Diocesana ha dedicat, al llarg de l'any 2003, 214.525 euros a l'acció social, és a dir als programes de suport a l'adolescència, als programes de superació de toxicomanies, de reinserció laboral i de suport a famílies i persones necessitades.

El programa que s'ha endut més esforços de l'entitat és el que fa referència al suport a l'adolescència, amb la creació i manteniment de les Unitats d'escolarització compartida, pioneres en la creació d'un entorn apropiat

Un moment de l'Assemblea a la Casa del Bisbat.

L'aventura d'escoltar

ESCOLTAR és un valor social. Parlar i escoltar són dues accions humanes quotidianes, habituals i tan freqüents que porten a una certa acció inconscient, mecànica i deshumanitzada, sobretot en l'actitud receptora d'escoltar el què l'altre diu o vol comunicar. El col·lectiu humà necessita ser escoltat. A la vegada també farà experiència de saber escoltar.

Escoltar també és una actitud, una capacitat d'acollida, que

afavoreix i enriqueix el teixit de les relacions humanes. L'actitud d'escoltar ofereix unes oportunitats per fer vivències personals úniques.

Pel que fa a l'actitud, la cara de l'ESCOLTADOR és molt significativa i important. Aquesta ha d'expressar un semblant d'obertura, receptivitat, de "portes obertes"; una cara de serenor, de pau i tranquil·litat; una cara feliç que faciliti la bona comunicació.

Amb la nostra creativitat con-

vertim un acte humà, de parlar i escoltar, en una possibilitat nova i enriquidora, com l'artesà que d'un tros de fang en fa una figura. Cal fer doncs, d'una conversa, tota una expressió artística on la matèria prima és la humanitat, el respecte i l'amor.

L'acció d'escoltar es planteja com una vivència de la relació humana; per tant sempre tindrem ocasió d'escoltar, quan es produeix i nosaltres participem, una trobada curta o llarga de persones.

pels joves que tenen dificultats per adaptar-se al medi escolar convencional per raons diverses de tipus familiar o personal. A l'actualitat hi ha dues UEC: una està a la Seu d'Urgell, on l'any 2003 es va donar suport a 18 adolescents, i l'altre a Tremp, on hi ha 14 nois i noies que segueixen el curs. En aquest programa Càritas hi ha dedicat prop de 65.000 euros.

D'altres programes on s'ha posat molts esforços són els de reinserció laboral, a través dels projectes Amós, a Balaguer i el de Grapats, a la Seu d'Urgell, que tot just comença a fer els primers passos. També el de superació de toxicomanies.

Aquestes dades es van fer públiques a la darrera Assemblea de Càritas Diocesana, que es va dur a terme a la Casa del Bisbat a finals del mes de maig, presidida pel bisbe Joan Enric Vives i amb l'assistència del delegat de Càritas, Mn. Jaume Mayoral i el vicari d'economia, Mn. Josep M. Mauri.

Es va oferir una xerrada sobre l'aventura d'escoltar.

Va centrar la jornada, a més de la presentació del balanç anual, la xerrada que va oferir Joan González, de la FCV, sobre l'aventura d'es-

coltar. A més es va tractar de la campanya d'enguany "un futur per a tothom" i el seu desenvolupament a la diòcesi. **FCV**

Església
d'Urgell

Casa del Bisbat
25700 La Seu d'Urgell
Tel. 973 35 00 54
publicacions@bisbatdurgell.org

*Cada mes
a casa vostra!*

Preu subscripció: 24 euros
Preu subscripció de benefactor: 30 euros

Em subscric a la revista "Església d'Urgell"

Nom _____

Adreça _____

Telèfon de contacte o correu electrònic _____

Pagament: Adjuntant taló bancari

A través del banc o caixa: Nom entitat _____

Signatura, _____

Adreça _____

Codi del compte _____

Titular del compte _____

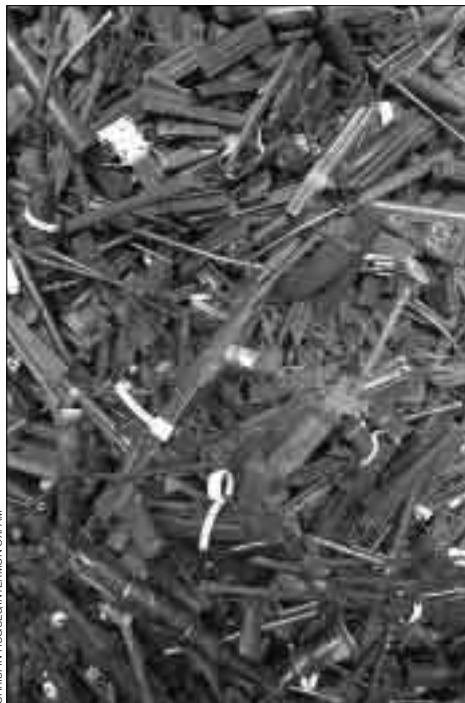
Intermón-Oxfam a Andorra fa deu anys

La ONG fa un balanç positiu d'aquesta etapa i n'encara una de nova amb esperança

■ Redacció

En Cèsar Garcia fa deu anys que està al peu de canó a Intermón-Oxfam a Andorra. Coneix molt bé les vicissituds per les que ha passat l'entitat i creu que complir 10 anys és en si mateix una fita. L'organització que presideix ha portat al país campanyes per acostar la realitat d'altres persones i altres mons llunyans i propers alhora, com la del comerç just de cafè i la situació de les famílies indígenes que el recol·lecten o la de la venda d'armes sense control arreu del món.

Per celebrar aquests 10 anys de presència, l'organització va convidar a finals de maig el director general de l'ONG, Ignasi Carreras, i va dedicar tot un dia a la campanya de conscienciació social Armes sota Control. La fórmula per fer arribar el missatge a la població va ser una posada en escena senzilla però contundent pel missatge que transmetia. Un grup de joves va desfilat per la plaça del Poble amb granotes blanques i la cara tapada per refermar l'anonimat de les persones que moren cada dia a causa de les armes de foc; de fet, cada minut mor una persona al món víctima d'un tret o una explosió. Els actors llüen, a més, diferents armes com si fossin un model d'alta costura. Un locutor anava descrivint de manera frívola i sarcàstica les excel·lències d'aquestes joies i glaçava la sang dels assistents quan explicava que una mina es podia

CHRISTINI HUGUES/INTERMÓN OXFAM

comprar per només cinc euros o que al món hi havia dues peces de municció per cada persona.

Signar un tractat internacional

Aquesta va ser una campanya que pretén aconseguir que els Estats signin un tractat internacional sobre comerç d'armes que serveixi per exercir un control més estricte i eficaç a escala mundial. Una de les frases finals de l'espectacle va ser: "La inversió en armament hipoteca el futur de les persones que intenten sortir de la pobresa".

Resposta positiva d'Andorra

A banda d'aquest moment per a la reflexió, ahir va ser un dia de festa perquè l'ONG celebrava el seu desè aniversari a Andorra. El president de l'entitat, César García, va mirar enrere i va dir convençut que estava satisfet de com havien anat les coses i il·lusionat per continuar treballant. Va reconèixer que al principi costava més arribar a la gent però que, amb les últimes campanyes, la resposta de la població havia estat "molt positiva".

Montserrat Caballé fa un concert benèfic a la Catedral en benefici del Taller Claror de la Seu d'Urgell

■ Redacció

El Concert de la mítica i popular soprano catalana es va fer el passat 14 de maig, dins del Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé que es va celebrar a La Seu d'Urgell i a Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra), entre el 9 i el 15 de maig.

La Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell es va quedar petita per acollir la gran quantitat de persones que van voler assistir a aquest acte tan singular per a la ciutat i també per a la comarca. El bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives, també va voler assistir a l'acte i va seguir-lo amb la resta d'autoritats convidades. Montserrat Caballé, que es va mostrar molt satisfeta de cantar en un entorn tan especial, malgrat les dificultats de sonorització del temple, va interpretar diverses peces de gran bellesa, com l'Ave Maria de Gounod. El concert es va dur a terme amb la participació dels guanyadors del Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé, en aquesta edició, sota la direcció de José Collado. Tots van estar acompanyats de l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu. La recaptació del concert es va destinar a una fundació que treballa per a disminuïts psíquics, el Taller Claror de la ciutat de la Seu d'Urgell.

Una aposta per la cultura

Aquesta ha estat la primera vegada que el Concurs Internacional s'ha fet

La popular soprano canta l'Ave Maria a la Catedral de Santa Maria.

a la Seu i l'alcalde, Jordi Ausàs, ja va apuntar que el certamen prestigia la ciutat i contribueix de manera molt important a la seva projecció exterior i al seu reconeixement internacional i a la promoció cultural i turística. Per Ausàs, "lligar la Seu amb la cultura i la música és apostar per un model de

ciutat d'excel·lència, culta i amable que tots volem".

En realitat, s'ha fet una aposta en comú amb el poble de Sant Julià de Lòria, a Andorra. Una col·laboració estreta a banda i banda de la frontera per poder dur a terme aquest projecte de la popular soprano.

El concurs internacional fa bullir la ciutat de la Seu d'Urgell

Durant una setmana, la ciutat de la Seu d'Urgell va canviar la seva fesomia. Els carrers engalanats, cartells de la diva Caballé per tot arreu, cares exòtiques amunt i avall, posat de melància en algunes terrasses al carrer. Però sobretot, moltes cares orientals, que resultaven xocants entre la geografia humana habitual de la ciutat. No tant per la diferència com per l'abundor d'aquesta diferència. Per uns dies, el Hotel el Castell va portar color i emoció, i també una gran força musical. El concert va resumir l'esforç de la ciutat en la celebració de la cita.

Caballé ja es va mostrar molt agraïda al consistori de la ciutat i a Sant Julià, a la Fundació del Gran Teatre del Liceu i també als propietaris de l'Hotel del Castell, perquè entre tots han fet possible que el Concurs pogués tenir el futur assegurat. La celebració del certamen va iniciar-se al claustre de la Catedral, on es va presentar el director artístic, Enrico Castiglione, i l'adjunt a direcció, Aldo Mariotti. Castiglione, de gran prestigi en el món de la lírica internacional, considera que "és un honor presidir l'edició d'aquest concurs com també ho és per als propis concursants, ja que es tracta d'una oportunitat única al món per donar-se a conèixer internacionalment".

105 inscripcions

El Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé 2005 va comptar amb un total de 105 inscripcions, 68 són cantants femenines que representen el 64,76% del total, i 37 són cantants masculins representant el 35,24% del total. La gran majoria

Amb els guanyadors del concurs

d'inscrits són sopranos amb un 51,43%, seguit dels tenors amb un 16,19%, els barítons amb 14,29%, les mezzosopranos amb un 13,33% i finalment els baixos amb un 4,76%.

Els països de procedència dels

concurants són Corea, país amb més representació, seguit d'Espanya i Rússia, així com la Xina, Armènia, França, Itàlia, Argentina, Alemanya, Mèxic, Ucraïna, el Japó, Noruega, Turquia, etc.

Càtedra de pensament cristià

La tendresa

■ Dr. Francesc Torralba i Rosselló, *Filòsof i teòleg*

Una de les virtuts essencials en la vida quotidiana és la tendresa. Encara que habitualment se l'identifica amb la feblesa d'ànim o se la considera un sentiment tou i carrincló, la tendresa juga un paper cabdal en les relacions humanes, en el vincle entre pares i fills, però també en la relació entre home i dona.

La tendresa, com a virtut que és, s'expressa de moltes maneres, tant en la manera de moure'ns, com en la manera de parlar. Les paraules tendres són que les realment brollen del cor, aquelles que no filtrem, ni passem pel sedàs de la raó, sinó que manifesten sentiments molt pregons. De vegades, aquesta transparència ens resulta molt àrdua de mantenir i tendim a guardar aquests pensaments del cor en la interioritat. Quan una persona parla amb tendresa, s'expressa amb el cor a la mà i això sempre és arriscat, si hom no confia íntimament amb el seu interlocutor.

La tendresa també es relaciona amb la cura que tenim envers els altres, a l'hora de relacionar-nos amb ells. L'altre és un ésser fràgil i vulnerable i depèn del tracte que establim amb ell, podem malmetre'l. Es pot corregir l'altre amb tendresa i també se'l pot informar amb tendresa. La tendresa no és tan sols un sentiment del cor, sinó una excel·lència del caràcter, un mode d'interacció entre els éssers humans que afavoreix la mútua comprensió.

La tendresa és difícil de descriure conceptualment, encara que tots tenim la capacitat per distingir una

La valentia no entra en contradicció amb la tendresa.

escena tendra d'una que no ho és, i poc o molt tots ens hem entendrit en una determinada ocasió.

En sentit estricte, la paraula tendresa inclou tres significats. És, d'entrada, la condició de qui cedeix fàcilment a les impressions, especialment als sentiments afectuosos, a l'amor. Es contraposa, en aquest sentit, a la duresa d'un ésser que indistintament

del que vegi o senti, no canvia el rostre de la seva cara. La tendresa es pot definir també com una afecció plena de dolcesa que hom sent envers algú i, finalment, com la manifestació d'aquesta afecció.

La tendresa és virtut, però a l'hora és una emoció que quan experimentem dins de nosaltres, ens commou totalment i també s'expressa en el

nostre rostre i en els nostres ulls, a vegades, en forma de llàgrimes. Ens entendrim en veure un malalt, en sentir el relat d'una mare que ha perdut el seu fill o en veure com una àvia i un avi es besen en un parc. En ocasions, s'ha censurat la tendresa i s'ha afirmat que no és pròpia dels homes adults, sinó pròpia tan sols de les noies.

Una educació marcadament racionalista i de signe masculista ha intentat col·lapsar aquesta experiència i amputar-la, però la tendresa no és un defecte, ni una concessió, sinó una virtut de la vida domèstica i, a la vegada, un sentiment molt noble. Sentir tendresa en determinats moments, lluny de ser una expressió de feblesa o de manca de coratge, és una mostra d'humanitat. També els grans herois i guerrers de les narracions èpiques eren capaços d'entendre's i de plorar. La valentia no entra en contradicció amb la tendresa, de la mateixa manera que la saviesa no ens fa inútils per a la vida pràctica.

En les relacions entre home i dona, la tendresa juga un paper determinant. L'ésser humà, com a ésser sexual que és, sent el desig d'unir-se amorosament amb la persona que estima, però a voltes, la relació sexual no es desenvolupa en un marc d'afectivitat i de tendresa desitjable i en aquesta situació, hom experimenta una immensa buidor.

La buidor no és una experiència estranya en molts adolescents i joves d'avui, sinó que és el fruit d'uns vincles i d'unes relacions de tan ínfima qualitat que se sent immensament buits quan mediten sobre si mateixos. La buidor, però, no es resol mitjançant l'evasió o la distracció, sinó que tan sols es pot pal·liar si hom estableix vincles de qualitat amb els seus semblants, si hom té

garanties de fidelitat i d'amor i sap que, més enllà de les eventualitats i dissorts de la vida, la tendresa de l'altre no mancarà mai.

En el marc de les relacions interpersonals, la persona ha de ser tractada sempre i en qualsevol circumstància com un fi en si mateix i no un com un objecte o un instrument. Quan hom s'adona que és un pur instrument per l'altre, un objecte de plaer, se sent terriblement buida i ofesa. La

La tendresa és virtut.

tendresa és la cura i l'atenció envers l'altre persona, la manifestació explícita d'un amor que va més enllà de la corporeïtat i que s'endinsa en l'ànima de l'altre.

En termes teològics, la tendresa també juga un paper determinant en la relació entre l'home i Déu. Sovint pensem que Déu és un ésser abstracte i impersonal, que està isolat en la seva esfera perfecta, però el Déu de la tradició bíblica, el Déu que anuncia Jesús de Natzaret és un Déu que s'ha

manifestat en la història i que vol ser anomenat Pare.

Alguns teòlegs s'han referit a la tendresa de Déu i al patiment de Déu. La relació entre la mare i el fill ha estat molt sovint una metàfora per expressar aquesta relació entre Déu i l'home. El fill no és la mare, però, en néixer, necessita la mare per a poder subsistir. El fill no entén la mare, però és acollit en el seu si i en els seus braços troba el repòs. Se'n fia totalment i dorm plàcidament sabent que res no li pot passar. La mare moriria pel fill, perquè estima la seva vida molt més que no pas la seva. El fill està cridat a viure una vida autònoma, a créixer i a fer de la seva existència un projecte únic, dotat de sentit i la mare se sent cridada a vetllar per al desenvolupament total del fill. Desitja que es faci gran, que visqui autònomament. La mare experimenta una profunda tendresa quan veu el fill tan fràgil i impotent, però també experimenta una infinita alegria quan el veu viure autònomament després d'un llarg i difícil aprenentatge.

La tendresa no és una emoció negativa, encara que cal aprendre a expressar-la correctament i en el lloc adequat. L'espai íntim de la llar és el marc idoni per viure aquesta virtut i per transmetre als qui estimem els nostres sentiments més pregons. No ens ha de cohibir la llibertat d'expressió en un marc de confiança i de respecte, no hem de preservar-nos dels altres, perquè sabem que, en aquest àmbit, els altres ens acullen com som i ens respecten infinitament. Hem de fer el possible perquè les noves fornades descobreixin aquest valor i el conreïn en la seva vida pràctica, perquè una vida sense tendresa es converteix en una pura inèrcia sense ànima. ■■■

Mur i Meritxell, dues mostres d'aplec popular

■ Redacció

El mes de maig és un mes en el que abunden els aplecs populars en els que la devoció a la Mare de Déu és una realitat. Al llarg del mes de maig se celebren, a Vielha, el de Santa Quitèria, i a Sanaüja el de la Mare de Déu del Pla. També s'han fet els de Sant Martí, a la Torre de Capdella; el de la Mare de Déu del Pont, a Lladrés; Santa Maria del Palau, a Palau de Rialb; Sant Miquel de Coll de Nargó; de la mare de Déu de Refet, a Seró; de La Majestat de Buiro, a Ainet de Besan; de la Mare de Déu de Fa; el de la Mare de Deu d'Arboló, a Arboló; el de Ntra. Sra. de Bastanist, a Estana; el de Sant Miquel d'Engolasters, a Andorra; o el del Sant Crist de Mur, a Mur, entre molts d'altres.

La història de l'aplec del Sant Crist de Mur remunta als segles anteriors. A la foto, podeu veure un moment de l'aplec que es va fer el passat dia 8 de maig, amb les banderes dels pobles immediats a la vora del Sant Crist, en una benedicció del terme. L'acte comença a darrera

hora del matí, quan els portadors dels estendards arriben de cadascun dels pobles, en una comitiva i un autèntic romiatge a peu fins al castell. Els veïns van arribant de mica en mica i quan tothom és a punt, el rector, Mn. Font, acompanyat per Mn. Jesús Castells, fill de la contrada,

va acceptar el vassallatge que els pobles expressen amb la inclinació de l'estendard davant de Mur, l'església Mare. Després, missa solemne, i processó fins a darrera de l'absis. En aquesta processó, grup de joves fan pujar el sant Crist en braços. Allà, un moment per a la reflexió i per la

benedicció del terme. Enguany, Mn. Font va demanar que la pluja fos també una benedicció afegida en un any de força sequera.

La diada acaba en un dinar popular, dessota el Castell, dessota l'ombra dels arbres.

Aquell mateix dia es van celebrar altres aplecs, com el d'Arboló o el de Fa, a la zona del Pallars Sobirà, plens d'animació i devoció mariana.

Meritxell

I també, per suposat, es va fer l'aplec de primavera a Meritxell. Poca gent coneix aquesta doble cita anual al Santuari. Amb tot, els incondicionals no falten. Es un aplec més petit, amb cares conegudes dels pobles i indrets de la contrada, i sempre la presència de Mn. Ramon de Canillo que, com custodi del Santuari, convida tothom i fa una trobada plena de sentit ecumènic. La Mare de Déu de Meritxell va lluir en tot el seu esplendor, amb ofrenes de flors i llànties. Després de la missa solemne, a Meritxell es va fer la tradicional ballada de sardanes, un

joc de complicitat i companyonia.

Al Santuari de Meritxell a més, ja hi ha començat l'atenció d'estiu. A partir d'ara, l'Àrea de Museus i Monuments del Govern d'Andorra ofereix un servei de guies que fan un recorregut pel Santuari de Merit-

xell. S'ofereix gratuïtament entre els mesos de maig i octubre. Els guies culturals acompanyaran els visitants en un recorregut pel santuari nou, del qual n'explicaran el significat religiós, simbòlic i arquitectònic. L'itinerari també inclou l'exposició audiovisual permanent Meritxell memòria situada a l'església de Santa Maria de Meritxell. Els visitants també podran gaudir d'un recorregut acompanyat pel camí ral, que s'inicia al Santuari i té parades als oratoris situats entre les creus de terme de Carlemany i de 7 braços, ubicada al poble de Prats. Les reserves es poden fer al telèfon 851 253 i els horaris de les visites són els següents: • Mesos de maig, juny, setembre i octubre: de dimecres a dilluns, de les 9.00 a les 13.00 hores i de les 15.00 a les 18.00 hores. Dimarts descans setmanal. • Mesos de juliol i agost: tots els dies de la setmana, de les 9.00 a les 21.00 hores.

Aplecs!

■ Mn. Joan Escales. *Enviny*

Convertir les ermites en aplecs i els temples en Esglésies, en comunitats. Aquest és el meu somni i el futur del Cristianisme. Abans no pensava pas així. Vaig ser educat en la idea de temple: casa de Déu. Ara penso que ha d'ésser casa nostra. Aquesta és la diferència de temple i d'Església. Una mica semblant a aquelles cases pairals, de grans sales, mobles antics i de valor, però fredes. Molt diferent de les cases senzilles dels nostres poblets que només en entrar un s'adona que la seva riquesa li posen les persones amb la jovial acollida i amb l'alegria amb què som rebuts. I és que la casa, com l'església, la fem les persones. Si és vella i antiquada és perquè nosaltres ho som. Si és bonica i acollidora és perquè nosaltres ho som.

Aplec! Avui l'aplec de Solé, d'Arboló, de Santa Maria d'Àneu... Tots els pobles d'aquestes contrades en aplec. Quin símbol més bonic! La paraula ermita està associada a aplec. Quan ho podem dir també de l'Església? Ens hi anem apropant, almenys en teoria. El Concili Vaticà II va definir l'Església com Poble. Hi ha riquesa més gran i més bonica que viure en un poble agermanat, unit, en aplec?

Per què hem oblidat aquesta dimensió humana de les festes religioses? Amb què acaba sempre una festa? On anirem en acabar la missa? A dinar, no? Per què hem perdut aquest moment tan bonic de la comunió que és l'expressió més clara del nostre aplec? Per què desvincular-la de la nostra trobada? Ho he dit moltes vegades, en bodes i comunions en què s'omplen les esglésies de gent. Hi veig més signe de missa en el dinar al restaurant que en la mateixa missa. Perquè allí almenys

Aplec de Boscall.

s'asseuen a taula i mengen tots. En canvi, quants passen a rebre la Comunió en una missa? És que la comunió amb el Déu de Jesús la podem separar de la comunió entre nosaltres? Ha estat un mal sistema començar la vida cristiana pel religiós. Havíem d'haver començat per l'humà. I d'allí ja no moure'ns. A Déu no l'hem vist ni el podem veure. L'única manera d'apropar-nos a Ell és apropar-nos els uns als altres.

Què malament ho hem comprès i què malament ens ho han presentat... Encara vivim en la idea que combregar "és rebre Déu". Què bé ho va expressar K. Gibran en dir: "Els vaig veure menjant i vaig saber qui eren". On els portem els amics i on els reconeixem? Només l'amor entre nosaltres pot fer creïble l'amor de Déu.

Això que us dic pot sonar nou. També ho fou per a mi, educat en la mateixa escola "religiosa", però ha estat la gent com vosaltres els que m'heu anat convertint. Com aquella dona que en sortir de l'eucaristia em va dir: "He entrat a l'església perquè hi

he vist un ambient diferent i a l'hora de combregar m'he aixecat i he anat a la comunió perquè em sentia tan bé amb la comunitat!" I no creieu que ha d'ésser així? L'humà ens ha de portar a Déu. No al revés. Millor dit, l'hem de descobrir en l'humà. Perquè, com va dir el papa Joan Pau II, "el camí cap a Déu és l'home". I la cosa més gran que ha fet Déu en la història de la humanitat, què ha estat sinó fer-se home com nosaltres?

I la Maria on la posem? Estem en el seu aplec. On us sembla que l'hem de posar la mare sinó envoltada dels seus fills? I quin culte (quins ciris i espelmes...) creieu que li plau més sinó veure que ajudem aquells germans nostres que viuen en extrema pobresa? Això és un altre punt que em fa pensar i que apunta com un brot d'esperança en aquelles persones que diuen que no són creients, però que es fan presents d'alguna manera en aquelles bosses de pobresa que infesten el món. D'això en parlarem un altre dia. Sortirà a La Borrufa. Ja la llegiu? **FCU**

El raconet de la mística

La divina tenebra

■ Mn. Enric Prat

Quan es tracta de voler conèixer Déu, l'home de tots els temps, generalment parlant, mai no ha renunciat a utilitzar el raonament i l'anàlisi lògica, preguntant-se sobre la naturalesa, els atributs i els designis de Déu. Com sabem, hi ha Biblioteques senceres, plenes a vessar de llibres sobre Déu.

No obstant això, i sense negar el dret i la legitimitat al colossal exercici esmentat, apareix des de l'antigor, una altra via per accedir a Déu, que parteix del principi que Déu és inaccessible per a la ment humana, fins a anomenar-lo Raig diví de tenebres de la divina Supraessència (Pseudo Dionisi). Aquest mateix autor recomana a un seu deixeble: "Abandona la teva manera d'entendre i esforça't per pujar el més que puguis fins a unir-te amb Aquell que està més enllà de tot ésser i de tot saber".

Sant Joan de la Creu té dites tan expeditives com: "Para venir a lo que no sabes, has de ir por donde no

sabes"; i aquella altra de semblant: "Para venir a saberlo todo, no quieras saber algo en nada". Volent dir que, atès que no sabem res de Déu, el saber (intel·lectualment parlant) no ens serveix per arribar-ne a saber alguna cosa, sinó justament al contrari: en el núvol del "no saber" és on podem trobar el coneixement vital de Déu, per tal d'arribar a la unió amb ell. És un coneixement místic que té lloc en la fe, per mediació del qual, Déu se'ns dona a conèixer d'una manera inefable.

En (Subida al Monte Carmelo, llibre II, Cap. 9, 5 final), diu Sant Joan de la Creu: "Luego claro está que al entendimiento ninguna de estas noticias (que

provenen dels sentits, via memòria) le pueden inmediatamente encaminar a Dios; y que para llegar a él, antes ha de ir no entendiendo, que queriendo entender; y antes cegándose y poniéndose en tiniebla, que abriendo los ojos para llegar más al divino rayo".

Abreujant, els grans mestres de la mística proposen abandonar la pretensió de voler conèixer Déu per la via intel·lectual i de trobar-lo amb un voluntarisme esforçat. En comptes d'això, conviden a una contemplació activa, emmarcada en el silenci dels sentits i de les potències, que ens ajuda a buidar-nos i fer-nos receptius als dons de la il·luminació i de l'amor gratuït de Déu. **LEU**

Es reediten els treballs d'història de Cebrià Baraut a Andorra

■ Redacció

La presentació de la reedició en un únic volum dels set números de Quaderns d'estudis andorrans, publicats entre el 1976 i el 1996 sota la direcció de Cebrià Baraut, va esdevenir un emotiu homenatge a la tasca i la persona de l'historiador i monjo benedictí, mort el 2003. La reedició ha estat possible gràcies a la iniciativa conjunta del Cercle de les Arts i de les Lletres i de la fundació Crèdit Andorrà, que alhora han arribat a un acord per continuar l'edició dels Quaderns amb periodicitat bianual, segons va avançar el president del Cercle, Joan Burgués.

Aquesta reedició ha estat molt valorada pels estudiosos, ja que era impossible trobar al mercat una edició dels més antics Quaderns. Amb tot, és una edició molt limitada i només és possible accedir-hi a través dels estaments implicats en la seva impressió. La presentació del llibre també va significar la posta de llarg del nou director de la publicació, l'Arxiver Major de la diòcesi d'Urgell, Mn. Benigne Marquès, que va conèixer i col·laborar personalment amb el Pare Baraut en diverses ocasions. El mateix Marquès va glossar la personalitat del monjo de Montserrat i va lloar la seva tasca a l'entorn del coneixement d'Andorra.

El copríncep episcopal, Joan Enric Vives, va presidir l'acte i també el va cloure, amb la reflexió que cal fer un esforç perquè "humanitzar la globalització significa enfondir les arrels". També va exhortar les institucions del país a "anar unides i trobar punts d'encontre" per "oferir les arrels a les noves generacions i als immigrants perquè se les facin seves". Van ser les paraules que van resumir l'emotivitat pel record

Taula presidencial durant l'acte de presentació.

de la persona de Cebrià Baraut, i l'admiració per la tasca de recerca sobre la història d'Andorra que va desenvolupar al llarg de vint anys, que havien expressat les persones que van precedir Vives en la presentació de la reedició de la revista que va recollir bona part (junt amb Urgellia) del llegat d'erudició de Baraut. Antoni Pintat, president del patronat de la fundació Crèdit Andorrà, va

incidir en aquesta línia en afirmar que els treballs de Baraut, que inclou la reedició de Quaderns d'estudis andorrans "relliguen el passat i el present del país", alhora que qualificava el contingut de la publicació de "gran valor històric per les aportacions que fa en diversos àmbits dels estudis humanístics" i perquè és una eina molt valuosa per "recuperar els elements d'identitat"

del poble i la cultura andorrans. Joan Burgués, de la seva banda, va recordar les primeres converses amb el monjo benedictí, “a principi dels anys setanta, poc temps després de la fundació del Cercle de les Arts i de les Lletres, en una època difícil per a la cultura andorrana perquè pràcticament no hi havia res”. Va ser Baraut, que aleshores vivia a la residència dels monjos de Montserrat, a Escaldes, qui va suggerir la idea d’endegar una publicació de caire científic, dedicada sobretot a acollir estudis sobre la història d’Andorra. Després de diverses converses, recordava Burgués, la idea va anar prenent forma i es va poder dur a la pràctica amb el mecenatge de Joan Rosanas, aleshores “màxim executiu” de Crèdit Andorrà, i a qui el president del cercle definia com “l’amant de les causes perdudes”. En aquest cas, però, Rosanas no va contribuir a posar en peu una quimera fugaç, sinó una publicació que, en la reedició publicada ara, s’aprecia com una obra de referència per als estudiosos de la història del Principat.

El P. Cebrià Baraut al costat de Mn. Manuel Pal en un dels darrers actes celebrats a la Casa del Bisbat, abans del seu traspàs.

L’acord subscrit entre el Cercle de les Arts i de les Lletres i la fundació Crèdit Andorrà per continuar la publicació de Quaderns d’estudis andorrans, amb periodicitat bianual, fa actuals les paraules que Burgués

escrivia el 1976 en la presentació del primer número, quan declarava “acomplerta l’aspiració de disposar d’una revista científica, escrita en la nostra llengua i oberta a tots els que vulguin col·laborar-hi”.

Museu Diocesà d’Urgell

El patrimoni de les nostres parròquies a l’abast de tots

Visiteu les nostres mostres permanents, amb peces de gran bellesa. Un retall de la nostra història i de la nostra cultura. Un repàs únic per a l’esdevenidor de les nostres esglésies.

museudiocesa@bisbaturgell.org
Telèfon 973 35 32 42
Horari visites: de 12 a 13 h.

04
05

[**BISBAT
D'URGELL**]
PROGRAMACIÓ

TROBADA Confirmació/Post-Confirmació

[La Seu d'Urgell, 23 d'octubre]

NADAL JOVE

[18, 19 d'octubre a AVVA, Andorra]

TROBADA EUROPEA TAIZE

[Lloba, del 28 d'agost al 3 de set]

TROBADA PREADOLESCENTS

[9, 10 d'agost a Santa Maria de Merià]

PASQUA JOVE

[Les Avelanes, 24 al 27 de març]

XVIII MARXA a PEU a MONTSERRAT

[7, 8 de maig]

 JORNADA MUNDIAL de la JOVENTUT
[Colònia, 15 a 21 d'agost]

FEMN-SCV

Reunions del Patronat de la FEMN

[29 gener i 27 maig]

TROBADA MONITORS

[15-17 d'octubre]

CURS DE MONITORS

[1er juny del 20 al 31 de desembre 2004]

[2^{on} juny del 19 al 24 de març 2005]

EUROFORUM (monitors)

[Bèlgica del 5 al 8 de maig 2005]

EUROCONTACT (adolescents)

[Holanda del 1 al 7 d'agost 2005]

COLÒNIES, BUTES, INTERCANVIS I

CAMPS DE TREBALL

MINYONS ESCOLTES

"LA LLUM de la PAU"

[Segona quinzena de desembre]

DIADA del PENSAMENT [22 de febrer]

PETJADES [23 i 24 de març]

**PASTORAL
UNIVERSITÀRIA**

GRUP de REVISIÓ de VIDA SETMANAL

CELEBRACIÓ d'ADVENT

[30 novembre Parròquia Sant Ignasi]

DIMECRES de CENDRA

[9 de febrer Parròquia Santa Tereseta]

JOVES de LOURDES

ESTATGE a LOURDES

[22 al 26 d'Agost]

PER A JOVES
de 16 a 30 anys

Jornada Mundial de la Joventut 2005

Has participat alguna vegada en una JMJ?

La Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) tindrà lloc la trobada de joves de l'estiu 2005, a Alemanya. El Papa convida a aquesta celebració a Colònia del 16 al 21 d'agost tots els joves del món que vulguin celebrar junts, conèixer coses noves i persones i descobrir l'Església com una gran comunitat.

És una experiència única que no us podeu perdre. És una ocasió per conèixer amb 1.000.000 de joves de tot el món: Tindrem pregària, reflexions, música, danses, missa i teatre.

Durant aquesta trobada podràs compartir amb joves de tot el món, celebrar, participar en diferents activitats que diverses organitzacions hauran preparat i gaudir del festival mundial de la joventut i revifar la teva fe amb molts joves com tu.

La Jornada Mundial de la Joventut tindrà lloc en tres ciutats: Colònia, Bon i Düsseldorf, del 14 al 22 d'agost.

Preu: 335€

Inclou: Viatge d'anada i tornada amb autobús; inscripció a la JMJ; menjars; allotjament; assegurança i quota de solidaritat.

Per a qualsevol informació podeu trucar a la Delegació de Joventut 973 350054 o al 669797203. Podeu enviar un e-mail a alveiro.vasquez@fimcap.org

Més informació i inscripció:

www.bisbaturgell.org/jmj2005

www.femn.org/wyd2005

Data límit d'inscripció el 31 de maig.

Pagaments:

1r	Pagament: data límit el 31 de març	100€
2n	pagament: data límit el 29 d'abril	100€
3r	Pagament: data límit el 27 de maig	135€

Retorn de l'Acta de Consagració de Sant Romà de les Bons a la parròquia de Santa Eulàlia d'Encamp

■ Redacció

Alguns moments de l'acte a Sta. Eulàlia.

L'acta de consagració de l'església de Sant Romà de les Bons, datada l'any 1164, ha retornat a mans del rector de la parròquia de Santa Eulàlia d'Encamp, Mn. Xavier Esplandiú, i també responsable de la susdita església, situada a la mateixa parròquia. A partir d'ara, es podrà veure exposada al Museu de l'església de la parròquia d'Encamp, on ha quedat en custòdia.

Aquest important document medieval va ser restaurat i custodiat en els darrers decennis en l'Arxidiòcesi d'Urgell, fins que entre els mesos d'octubre i novembre de 2003 va participar en l'exposició Magister Sancta Columba, a Andorra la Vella.

Ara, un any després, i en un acte celebrat a l'església parroquial de Santa Eulàlia d'Encamp, en presència del ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports d'Andorra, Xavier Montané Atero, del rector de la parròquia de Santa Eulàlia d'Encamp, Mn. Esplandiú, de l'Arxiver Major de la diòcesi, Mn. Benigne Marquès i del Vicari General, Mn. Joan Pujol, es va lliurar el passat 13 d'abril el document.

L'acta de consagració de l'església de Sant Romà de les Bons, té la consideració de bé moble inventariat segons l'article 3, apartat 4, de la Llei 9/2003 del Patrimoni Cultural d'Andorra i ha estat inclòs a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra amb el número d'inclusió 003/BI/M/05.

Des de la Pasqua us volia dir...

■ **Josep Solsona.** *La Seu d'Urgell*

Ja fa uns quants dies que vam celebrar la Pasqua a les Avellanes o en altres llocs. Però l'important no és el que vam fer allà sinó allò que hi vam descobrir, allò que encara avui continua arrelant dins nostre. I ara, dins del temps Pasqual, tenim cinquanta dies de

feita per anar assaborint allò que vam cantar en el pregó pasqual "la vida ha vençut la mort".

I què en queda de tot plegat? Que significa per a mi la Pasqua? Pot ser, la Pasqua, no és altra cosa que allò tan senzill i complex, pròxim i llunyà, real i misteriós, d'obrir-se a la vida i viure com a ressuscitats.

Viure com a ressuscitats. Viure la vida de tal manera que tingui sentit, que doni il·lusió i esperança a aquells que ens envolten: família, amics, companys de feina, alumnes, companys d'estudi, professors, fills... Però també, ser capaços d'obrir els ulls a les flors que ens dóna la vida.

La Pasqua, per a mi, és obrir els ulls a Jesús que, contra pronòstic, és viu i present: Ell camina al nostre costat. És en aquella nova oportunitat quan ens adonem que cada dia descobrim una nova primavera interior. Aquell gest d'aquell company, aquell petó de la persona estimada, aquella decisió d'opció pels altres, aquell dia que sóc capaç de dir el què penso amb sinceritat i amb desig de bé, aquella estona compartida, aquelles dificultats superades, la descoberta de sentit a allò que per a molts no en té, aquell pas endavant en favor de la vida,...

Jesús, sempre et demano que em canviïs el meu cor de pedra per un de carn per poder estimar. Avui, et demano que m'obris els ulls, per poder veure el teu pas per la nostra vida, per la nostra Pasqua...

El cap de setmana del 14 de maig, férem una trobada a l'ermita de Solés, al poble de Tiurana. Un poble que negat pel pantà de Rialb, ha nascut de nou a l'entorn de l'ermita, serà un espai idoni per celebrar el final d'aquests 50 dies de Pasqua, el dia de Pentecosta. Tot està per fer, i tot és possible. Totes aquelles idees que se us acudeixin les podem tirar endavant. Jo de moment, us proposo, que com a preparació i camí cap aquesta trobada, anem obrint els ulls, i anem collint les floretes que ens dóna la nostra primavera interior. Serem capaços d'obrir-nos a aquesta nova primavera on el Jesús de la Pasqua passa per les nostres vides?

Que sigueu molt feliços i visqueu com a ressuscitats! ■■■

L'Any de l'Eucaristia i la tradició dels "monuments" de la nostra Setmana Santa

■ Mn. Fermí Casal

L'objectiu primer d'aquesta senzilla col·laboració a Església d'Urgell és parlar de la tradició eucarística del "monument" en la nostra Setmana Santa, contribuint a que el fet esdevingui notícia i amplificant aquesta amb una certa il·lustració gràfica. Així emergeix el que fan les nostres comunitats parroquials i se senten més reconegudes.

En un segon moment i tot derivant la reflexió devers una pedagogia de les nostres celebracions litúrgiques, el fet es posarà en connexió amb l'Any de l'Eucaristia 2004-2005 i també amb la línia pastoral de les nostres celebracions litúrgiques.

La tradició eucarística del "monument" és presentada aquí concretament a partir del que veiem i vivim en les nostres parròquies d'Adrall, El Pla de Sant Tirs o La Parròquia d'Hortó. Pensem, però, que el nostre cas és l'expressió tradicional i popular de veneració de l'Eucaristia el dijous sant, que presenta quasi arreu uns trets força comuns i semblants. Per tant, el que fem no és parlar de nosaltres –una cosa sempre incòmoda–, sinó comentar un fet de significació per a tots.

La celebració es repeteix any rere any amb uns trets semblants, però sempre té una certa novetat perquè es fa des d'una il·lució renovada. Quan arriba el Triduum pasqual, que té el seu pòrtic en la missa de la Cena del Senyor i el seu cim en la celebració de la seva resurrecció, la litúrgia de l'Església assoleix una solemnitat i una densitat úniques, i les comunitats cristianes ens posem quasi de puntetes. El memorial del nostre Crist mort i ressuscitat sempre és un avui real que ens parla al cor.

El dijous sant sempre ha tingut un fort color eucarístic amb la celebració de la Cena del Senyor, que es prolonga en la tradició popular dels "monuments" instal·lats en una de les capelles de les nostres esglésies. És cert que la normativa de la

litúrgia renovada parla gairebé sols de reserva de l'eucaristia i de la seva veneració, invitant explícitament a un adornament discret. Però l'imaginari de la religiositat del nostre poble també compta i empeny sovint a anar més enllà. Ho constatem cada any,

en apropar-se aquesta data. Tot un sector femení de la nostra comunitat cristiana més creient i fervorosa es mobilitza espontàniament, la fe multiplica la generositat i la capacitat d'iniciativa es desvetlla. I les nostres capelles del "monument" esdevenen un bell esclat de flors i de llum, normalment dintre de la senzillesa i el bon gust. Tot hi esdevé un símbol ben expressiu de la pietat i de la fe de la nostra gent, de la seva veneració i pregària eucarístiques. Sobretot durant la vesprada del dijous sant i també la matinada del divendres se succeeixen les visites prolongades per part dels fidels i davant del "monument" té lloc la més pregona i emblemàtica veneració eucarística de l'any.

És bo de fer notar, de passada, que en tot això sempre s'hi singularitza la iniciativa femenina de les nostres comunitats. Cal saber-ho reconèixer amb satisfacció i en el sentit més positiu: sempre elles han estat capdavanteres a l'hora de guardar el foc sagrat, en les llars i en la comunitat cristiana. En aquest context hom evoca espontàniament una pàgina dels evangelis (Jo 12, 1-11 par). En un convit ofert a Jesús i mentre a l'horitzó ja s'hi endevina el drama de la seva passió, apareix una dona que trenca el flascó del seu millor perfum per honorar el Jesús que ella estimava. Mentrestant algun dels deixebles ho critica i mira ben ambigüament en una altra direcció. També avui les nostres dones més creients semblen continuar trencant les seves guardioles per honorar Jesús. Jo hi veig un fet significatiu d'abast important. Mentre "la presència" del Senyor ocupi el centre i resti viva a la nostra Església, hi haurà un bon nivell de salut cristiana. I no mancaran ni els carismes ni la creativitat cristiana en tots els fronts per a viure el present i per a preparar el futur de la nostra Església.

En arribar aquí, escau de posar en connexió aquesta tradició eucarística dels "monuments"

amb la intencionalitat de l'Any de l'Eucaristia, que ha volgut per al 2004-2005 el papa Joan Pau II que ens acaba de deixar. D'acord amb el document papal "Mane nobiscum, Domine" (= Queda't amb nosaltres, Senyor), aquest Any de l'Eucaristia vol promoure el culte i la veneració, l'adoració i la pregària eucarístiques en continuïtat amb la multiplicitat de manifestacions de la nostra rica tradició eclesial.

És cert que la litúrgia renovada del Vaticà II fa de la celebració eucarística en la missa la manifestació principal i quasi paradigmàtica de l'Eucaristia. Però seria equivocat fer d'aquesta perspectiva una lectura reductiva, que volgués silenciar o restar legitimitat al ric ventall d'expressions que tenen en la tradició cristiana el culte i veneració de l'eucaristia fora de la missa. Pensem en la reserva de l'eucaristia fora de la missa, en la seva adoració i pregària pública i privada, en el viàtic i la comunió dels malalts, en l'exposició del santíssim sagrament i en les processons eucarístiques,... Tot això té un esclat especial en dos d'aquells tres dijous, que en la tradició de les festes catòliques lluïen més que el sol: l'adoració de Jesús en el monument el dijous sant i la processó eucarística pública en la festa del Cos i de la Sang del Crist.

Volem afegir encara una reflexió final sobre la complementarietat de les expressions de la litúrgia i de la religiositat popular en les nostres celebracions i concretament en el cas de la Setmana Santa.

A través de la nostra exposició ja resta al·ludida al menys implícitament una certa tensió entre la litúrgia i la religiositat popular. És un fenomen que sempre s'ha donat i que en general ha de ser avaluat com una dialèctica fecunda i enriquidora. El que cal és fugir dels extremismes excloents: el d'una litúrgia oficial, massa rígida o racional, que no arribi al poble o bé el d'una religiositat popular paral·lela fàcilment llastrada per expressions inadequades, distor-

sionades o supersticioses de la fe.

Tot ho podem il·lustrar ben concretament a partir de la celebració de la Setmana Santa. Aquí sempre ha exercit una certa inspiració normativa el relat final dels evangelis, la narració de la passió de Jesús i dels fets pasquals, que ja en Marc s'articula en forma d'una setmana. L'origen i l'evolució de la nostra litúrgia i de les nostres celebracions de la Setmana Santa tenen una història llarga i complexa, feta de reeiximents, de decadències i de renovacions. La darrera expressió renovada, en el marc del moviment litúrgic que culminà en el Vaticà II, ve de L'Ordo de 1955 (Pius XII) i de L'Ordo de 1970 (Pau VI), que pauten les nostres celebracions, deixant més o menys la porta oberta a les expressions de la religiositat popular, que s'ha donat aquí com en cap altre lloc.

Podríem enumerar dos nivells d'elements, un més litúrgic i l'altre més popular, que s'hi han anat trenant sempre d'una manera més o menys equilibrada. La litúrgia oficial té el seus eixos en el diumenge de la passió i, ja dintre del trídium pasqual, en la Cena del Senyor del dijous sant, la celebració de la Passió del Senyor del divendres sant i, com a cim, en la Vetlla Pasqual o la missa del diumenge de Resurrecció. Però mai han faltat, en una mena de complementarietat paral·lela els actes provinents del catolicisme o religiositat popular: la benedicció o processó dels rams, el monument amb les visites i les hores santes, els viacrucis populars i les processons espectaculars, les representacions teatrals i els actes de les germandats, el folklore pasqual de les caramelles,...

El criteri inspirador de les nostres celebracions, hauria d'ésser agermanar i equilibrar bé la litúrgia, que dóna les pautes mestres en la celebració dels misteris de la fe i de la lex orandi, amb els actes prou legítims provinents de la religiositat participativa, espontània i experiencial del nostre poble. ■■

Vida Creixent

Estimo el meu grup?...

■ **M. Carme Ribes.** *Andorra la Vella*

Avui és un diumenge al matí, com qualsevol altre?...

Quasi segur que per més vegades que diem o afirmem que "avui és un dia com un altre qualsevol" és perquè no ens hem parat a mirar o a repensar que té que el faci igual... Potser sembla igual perquè repetim les mateixes accions o similars: alçar-nos, donar gràcies per tenir un dia més de vida, la dutxa, el vestir-se per anar a la celebració dominical, etc...

No. Hi penso, i... no. Mai no hi ha dos dies iguals. La diferència rau en com gastem aquest dia; hi ha quelcom diferent. Potser quelcom diferent que no m'he adonat fins avui?

Començant pel moment que poso el peu a terra. ¿L'hauré posat com sempre, el dret o l'esquerra? Sí, per costum ho hauré fet com cada dia. Això ja són fets irreflexius del nostre cos. S'incorpora, es lleva, toca de peus a terra amb tot el seu pes. Bé, el meu encara és lleuger, he de suposar que no serà el pes, però sí l'edat, la que em traurà a poc a poc la rapidesa de moviments.

Et mires involuntàriament al mirall del tocador i un altre gest acostumat: el de passar la mà pels cabells revolucionats!!!... Fins aquí jo diria que és una repetició quotidiana, però segurament que no ho és el que passa per dins del caparró... És impossible que tinguem els mateixos pensaments, diumenge rera diumenge, o dilluns o dimarts! Ara faig recapitulació tot imaginant els meus "gestos" i pensaments primers, des del moment que he notat que estava desperta i conscient que avui era el dia del Senyor:

– M'he llevat i he sentit el soroll de l'aigua de la dutxa. Aleshores he

L'amor és un misteri que es descobreix només obrint el cor. L'autora de l'article es refereix al seu grup de Vida Creixent assegurant que l'estima sincerament.

A la imatge podem veure una escena captada al darrer aplec popular a Montgarri, la Val d'Aran.

recordat que no feia gaires minuts que el meu espòs m'havia dit: "Vaig a la dutxa", (jo l'havia escoltat entre somnis). Fins aquí, jo diria que és

el mateix començament de cada diumenge, ell es lleva primer i jo gaudeixo d'uns minuts de llit, per a mi tota sola...

Així, que mentre ell es dutxa i jo no puc prendre-li l'aigua, i he d'esperar el meu torn, després de mirar si hi ha correu electrònic, vaig al menjador i miro la temperatura a l'exterior...

Aleshores m'he adonat que avui faria un dia humit, perquè la borrufa començava a baixar pel Pic de Carroi i m'he dit: "Quina sort que dimecres passat va fer un dia ben maco i la meva gent va poder venir a Santa Maria del Fener i participar de la Festa".

Quan anomeno "la meva gent" vull dir les persones que formem el Moviment de Vida Creixent. Me les he fet meves, perquè formen part de la vida que estic vivint actualment... Demà, només el Senyor ho sap!

Sí, ja ho sé: tota una multitud de gent dins del cor, sembla que no hi cabem!!!...

Però precisament, el primer divendres d'aquest mes de febrer, a la reunió de V.C. parlàvem de l'amor. De l'amor i sexualitat. Causes de l'amor interessat, de l'amor benevolent com a virtut de la caritat, etc...

El manament cristià, ens demana estimar-nos els uns als altres. Això ho llegíem al nostre Opuscle, i fins avui al matí del diumenge no he pensat realment amb els meus sentiments interiors...

Una cosa és quan ho dius de boca en fora "t'estimo", però què hi ha dins de vertader?

Recordo les preguntes que em feia a mi mateixa quan era joveneta. Aleshores em preguntava: Estimo els meus pares? Com puc saber què és estimar de veritat?

De tant en tant, suposo que com tothom, ja des de ben petitona, tot i ser una mica justeta (mai no havia sobresortit a demostrar intel·ligència), em feia preguntes i del per què no sabia comprendre què era estimar i per què em semblava que havia de notar quelcom meravellós dins meu, i que no arribava a sentir per ningú...

Un dia vaig sentir un lligam d'amor per un sol ésser i aquella sensació em va fer molt feliç i vaig comprendre què era estimar: donar i rebre!

L'amor de mare, l'havia pressentit

i l'he viscut plenament. I per mi ha estat meravellós. És una extraordinària vivència, un donar sense esperar mai res a canvi, un amor que no s'acabarà mai.

Per això, avui puc dir que no és un matí de diumenge qualsevol. Amb tan sols unes dècimes de segons, i mirant cap al cel ennuvolat i veient caure uns borrisols de neu, he comprès que estimar és un altre misteri... Un misteri que es descobreix només obrint el cor.

Sí, si obres el cor a qualsevol persona, sense pensar en lligams de sang, ni amistat sincera, només estimant perquè tens davant un ésser creat, una criatura, unes criatures amb uns anys d'experiència, de coses viscuades, amb unes vides pròpies; amb unes famílies, amb uns problemes, però que totes unides formem un grup, una unió d'ànimes formant part d'un sol cos... I aquest grup o grups som, com un sol cos, un moviment cristià...

Sí, ara sóc conscient del que vaig a dir: Estimo sincerament tot el meu grup de Vida Creixent!

GRAPATS

La teva botiga de roba de segona mà

De dilluns a divendres de 10 del matí a 2/4 de 2 del migdia

*Allò que busques!
a preus mínims!*

Vida Creixent

Al nostre amic Joan

■ **M. Carme Ribes.**

Coordinadora de Vida Creixent Andorra la Vella

La nostra vida terrenal, és un camí d'un aprenentatge, un camí que no s'acaba amb l'esperança diària d'un demà millor. Comença quan deixem el cos i anem a descansar als braços amorosos de la Mare Celestial.

La nostra vida espiritual també es nodreix d'esperança i de fe. I d'amor, d'amor intens cap als nostres familiars i amics.

Els amics de Vida Creixent prou que ho diem que ens uneix l'amistat, l'apostolat i l'espiritualitat. I tu, amic Joan, "pare de mossèn Jordi" (així t'anomenàvem), en sabies molt d'aquests puntals de Vida Creixent. De tots tres: de l'apostolat, de l'espiritualitat i de l'amistat.

Joan; et recordarem amb la teva "xispeta d'humor", explicant les teves aventures de treball, de viatges i de l'afecció al cant i al teatre.

Recordarem el dia que ens vas dir: "jo vaig cantar a l'Òpera de Milà".

De veritat? Jo personalment, m'ho vaig creure i vaig posar cara de "quina sort, no tothom ho pot fer".

Vas somriure i vas afegir: "sí, vaig estar a dalt de l'escenari".

Aleshores la Maria, la teva esti-

mada esposa, rient ens va dir que era una visita que havíeu fet en un recorregut per Itàlia. No que hi haguessis cantat "Rosó, Rosó,... Quina anècdota per a recordar i tantes altres que els que t'estimen recordaran!

Cada amic de Vida Creixent té la seva pròpia vida, les seves experiències. De tan en tant, compartim pregàries, llegim textos i fem tertúlia. I de vegades tenim moments d'enyorança del passat, tristesa per algú que ens ha deixat, però també esperança perquè encara ens mirem als ulls i sentim que no estem sols! I aleshores...

"Ens mirem als ulls i comprenem que els qui han marxat, no ens han pas deixat. Estan constantment amb nosaltres perquè els portem no sols al record sinó també al cor". I així serà també a partir d'ara: els que ens quedem, de moment, ens trobarem, ens mirarem i recordarem que tenies una mirada serena, una veu dolça i una paraula a punt!

En el teu mirar, hi veia una vida compromesa, d'una creença plena, d'una preparació planera i tranquil·la.

Un ésser esperançat, malgrat els entrebancs de la vida, que s'anaven

succeint, en un llarg caminar...

Sí, la vida és un aprenentatge constant. No vas deixar de créixer, encara que darrerament el físic fos feble i en el teu mirar dolç es veia que hi duies, molt a prop del cor, la Mare de Nostre Senyor.

El teu mirar, que havia vist tantes coses!

Perdurarà en el nostre cor.

L'enyorança que sentirem tots plegats l'omplirà el ser sabedors que, ja has trobat al nostre Pare Creador.

Amic Joan Miquel, ja pots dir ben confiadament:

"Oh Déu meu, tu ets el meu Déu"

he vingut tan prompte m'has cridat,

la meva ànima feia temps que estava desitjosa de Tu".

Sant Agustí deia: "Ens vas fer per a Tu i el nostre cor està inquiet fins que descansi en Tu".

Amic Joan, ja no estàs més inquiet, l'ànima lleugera vola amunt i els darrers granets del Rosari t'han precedit, i segur que han estat la contrasenya perquè el cel s'obri, i hi puguis entrar cantant...

Així ho desitgem els teus Amics de Vida Creixent!

Dietari

ELS SEMINARISTES D'URGELL VISITEN TOLOSA DE LLENGUADOC

Dins l'àmbit del programa formatiu del Seminari d'Urgell, amb motiu de la setmana de Pasqua, no lectiva a les facultats de Filosofia i de Teologia de Catalunya, els dies 29 i 30 del passat mes de març, els seminaristes de la diòcesi d'Urgell, acompanyats pel nou Rector Mn. Ignasi Navarri i Mn. Lluís Barbal, van fer estada al monestir trapenc de Santa Maria du Désert, al costat de Tolosa de Lengüadoc. El primer dia van tenir l'oportunitat de poder assistir a les hores de pregària de la comunitat i a la sòbria i solemne celebració de l'Eucaristia. El P. Abat de la comunitat els va dirigir unes paraules de reflexió sobre la importància de la

pregària en la vida del sacerdot, com de tot cristià. L'endemà, acompanyats d'un sacerdot de la diòcesi de Tolosa van visitar la Catedral de St. Esteve, la Basílica de St. Serni, el Convent dels Jacobins, on hi ha la sepultura de St. Tomàs d'Aquino i la plaça del Capitoli. Els seminaristes van participar activament en el programa, com ja va passar fa uns dies a la Jornada de portes obertes del Seminari, que es va fer a la Seu d'Urgell el dia de Sant Josep.

ELS PELEGRINS JOVES D'URGELL A SANTIAGO DE COMPOSTELA HAN REBUT EL SEU TÍTOL ACREDITATIU

Els pelegrins joves del Bisbat d'Urgell que l'any passat van participar amb

Un moment del lliurament de Compostelanes.

entusiasme al multitudinari pelegrinatge a Santiago de Compostela, tenen ja a les seves mans el títol que acredita que van fer el camí per si mateixos, i que van arribar a la mítica ciutat gallega pel seu peu. Aquests títols que acrediten la realització del Camí de Sant Jaume, s'anomenen popularment "compostelanes" i s'han lliurat en un petit acte íntim a la Casa del Bisbat als interessats. El Vicari general, Mn. Joan Pujol, va presidir aquest acte, ple d'alegria i emoció.

VISITES I CELEBRACIÓ DE LA CONFIRMACIÓ A IVARS D'URGELL, TORNABOUS, CLARAVALLS I AGRAMUNT

El cap de setmana dels dies 9 i 10 d'abril, el bisbe

Joan-Enric va visitar diversos pobles de la Diòcesi, predicant al poble de Déu, i va conferir el sagrament de la Confirmació a diversos grups de joves. A Ivars d'Urgell va estar acompanyat pel rector, Mn. Jaume Mayoral; a Tornabous pel rector i arxiprest, Mn. Pere Cañada; a Claravalls pel rector, Mn. Ramon Gay. En aquesta població, va tenir una trobada amb la gent del poble i l'alcalde i els regidors. A Agramunt, després d'un encontre amb els confirmats i els padrins, va administrar el sagrament de l'Esperit a un grup nombrós de joves, acompanyat pel rector Mn. Llorenç Utgés i pel vicari Mn. Salvador Solsona. A tot arreu va convidar els cristians a agrair a Déu l'esplèndid pontificat i el testimoniatge tan coherent del Papa Joan Pau II, que acabava de ser enterrat

El Seminari el dia de Sant Josep.

a St. Pere del Vaticà, i a intensificar la pregària pel nou Sant Pare.

ES RENOVEN ELS VITRALLS DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL D'ALP

Els vitralls de l'Església parroquial d'Alp s'han fet de nou i ja s'han estrenat amb gran goig per a la comunitat. L'obra, de gran bellesa, l'ha feta el vidrier de l'indret, Josep Bonet, sobre uns estudis i treballs previs d'un artesà i dibuixant que té residència a Alp.

El rector de la parròquia, Mn. Àngel Carrera, en la celebració eucarística en què es van estrenar els nous vitralls, va posar en relleu la tasca acurada dels dos artistes i els ho va agrair.

AINA OBRE EL TERMINI D'INSCRIPCIONS PER A LES COLÒNIES D'ENGUANY

El servei de Colònies del Bisbat ja ha iniciat el període de pre-inscripcions per a les estades d'enguany. Els infants de la diòcesi que s'hi vulguin inscriure s'han de posar en contacte amb la seva parròquia o bé enviar un missatge electrònic a joventut@bisbaturgell.org. També us podeu informar a la Casa del Bisbat, al telèfon 973 350054. La casa de colònies d'Andorra, Aina, també ha obert aquest termini i ha anunciat les seves activitats per enguany: jocs lúdics, tallers, natura,

esports, i els espais per a la convivència, les xerrades, les tertúlies vora el foc i la pregària. A la casa Aina hi ha 96 places per a nens de 7 a 11 anys; a les Bordes, hi ha 48 places per a nois i noies de 12 a 14 anys. Es fan tres tornos. Podreu trobar més informació si envieu un correu electrònic a colonies.aina@andorra.ad.

ELS PREMIS DEL CONCURS BÍBLIC, A L'ESCOLA DE LA SALLE

L'escola La Salle de la Seu d'Urgell va acollir, el dia 30 d'abril, el lliurament de Premis del Concurs bíblic que cada any organitza la Federació de Cristians de Catalunya, i en què participen gran part de les escoles i els alumnes de les terres del Bisbat d'Urgell. Presidits pel Bisbe d'Urgell, pel Delegat d'Ensenyament i per l'Arxiprest d'Andorra, la Federació ha lliurat aquests premis que han estat recollits amb molta joia pels joves concursants

en modalitats que van dels treballs individuals i d'escola, fins a pintura i altres. Mons. Vives, a més d'agrair a la Federació de Cristians de Catalunya la seva perseverança en la difusió bíblica entre els joves escolars, va demanar que tothom s'esforci per descobrir tres nivells de la nostra cultura bíblica: la cultural que ha marcat la història del país, la dimensió de saviesa humana que hi ha continguda en les pàgines bíbliques i sobretot el nivell de revelació divina que per als creients tenen les pàgines d'aquest "llibre de llibres" que és la Bíblia.

EL BISBE JOAN ENRIC VISITA LA SENTIU DE SIÓ I SANT SALVADOR DE GERB

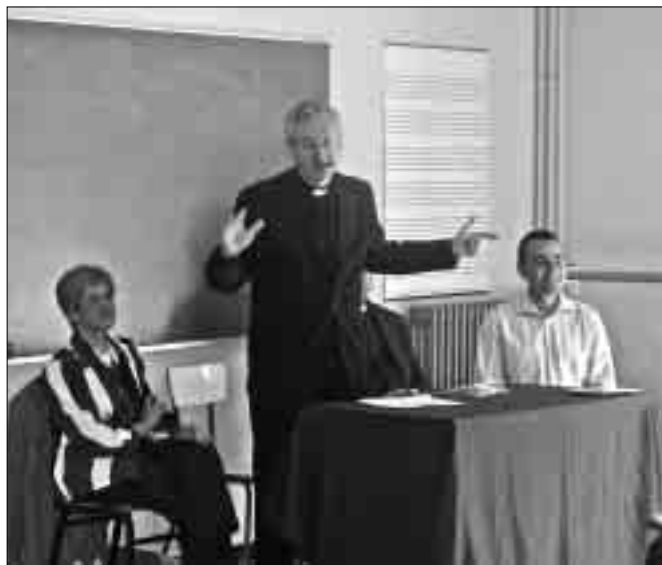
El Bisbe Joan-Enric Vives el passat 8 de maig va visitar per primera vegada les parròquies de Sant Salvador de Gerb i St. Miquel de la Sentiu de Sió. En una trobada festiva, en què es

va donar cita la major part del poble, va poder saludar els alcaldes respectius, Cinto Tribó i Marcel·lí Guillaumet. Mons. Vives va estar acompanyat dels rectors Mn. Pau Vidal i Mn. Domènec Farré.

A tots dos indrets va administrar el sagrament de la Confirmació a 10 joves de cadascuna de les dues parròquies. A Gerb també hi va beneir una nova campana, anomenada Anna, la qual és rèplica de l'original que fou malmesa durant la guerra i que serà guardada al Museu de les Campanes d'Os de Balaguer, que és al mateix municipi de Gerb.

EL CONSELL DE PASTORAL DE TREMP ES REPARTEIX EN QUATRE GRUPS

A la parròquia de Tremp, el Consell de Pastoral ha quedat repartit en quatre grups a fi de poder treballar amb més eficàcia. Anunci i Formació és un grup que vetlla per a la formació humana i cristiana, fent catequesi i preparant per als sagraments. Celebracions i pregària, vetlla per tot el que fa referència a les celebracions i l'organització de pregàries. Testimoni institucional, vetlla pel que fa referència al testimoni que vol donar la parròquia com a institució i inclou a Càritas. Cura i promoció de la Basílica, vetlla pel que fa a la realitat física de la parròquia, les obres a fer, la cura de les imatges, el material divers de promoció.

Els infants van recollir els premis emocionats.

Extret de: "Petit quadern en lo qual se troban los Goigs de alguns sants, la festa dels quals se celebra tots els anys en la Iglesia parroquial del poble de Alòs"

Goigs de SANT ANTONI DE PADUA.

Vostre paraula divina
Forsa' los peixos del mar,
Perque eixissent a' escoltar
Vostre paraula y doctrina:
En quai sui tan peregrina,
Que desterrá tots errors... &c.

Vos sou de la tempestat
Amparo maravellós:
Dels incendis cuidadós:
Modelo de castedat:
Port de la seguretát
En la mar, y sos favors... &c.

Puig de vostres grans favors
Dona Deu clar testimoni:
Humil y divino Antoni
Pregau per los pecadors.

V. Ora pro nobis, Beate Antoni.
W. Illi digni efficiantur promissionibus Christi.
Oremus.

Ecclesiam tuam, Deus, beati Antonii Confessoris tui solemnitas votiva laetificet: ut spiritualium semper munia auxiliis, et gaudiis perveni mereatur aeterna. P. C. D. N. R. Amen.

Curau als muts y talits,
Paralitics, y leprosos,
Als endemoniats furiosos
Restituiu los senlits:
Fes miragles infinits,
Tant de Deu: tals favors... &c.

Sorreda
Puig de vostres grans favors
Dona Deu clar testimoni:
Humil y divino Antoni,
Pregau per los pecadors.